

Bárány és a Galamb

(Faith Lamb and Dove)

1960. augusztus 5. Yakima, WA. U.S.A.

¹ ...?...Kegyelmes Urunk, hálásak vagyunk, hogy ma este újra Eléd járulhatunk hálaadással a szívünkben azért, amiről tudjuk, hogy Te tetted. És a hitért, hogy hihetjük, hogy Te továbbra is meg fogod cselekedni értünk rendkívüli módon, bőségesen. Köszönöm Neked azt, ami lehorgonyozott a szívemben azon a sürgősségi osztályon nemrég azoknál a szegény, beteg és haldokló embereknél. Hiszem, hogy Te állítottad meg a halált néhány pillanattal ezelőtt, Uram. Örülök ennek. Istenem, imádkozom, hogy ma este állítsd meg a halált és a betegséget ebben az épületben, mindenhol! Ne legyen egy gyengélkedő sem közöttünk az istentisztelet végére! Adj nekünk győzelmet, Atyám. Áldd meg a Te népedet mindenütt! Áldd meg a szolgálókat, a nyáj pásztoraikat! Imádkozunk, hogy bátorítsd a szívüket jó erősen, hogy menjenek előre, Uram, és hirdessék a Szellem teljes megnyilvánulását. Add meg, Uram!

² Áldj meg minden gyülekezetet és minden embert! Végy dicsőséget Magadnak! Sok kis csomag van itt, ide letéve, Atyám. Zsebkendők és apró tárgyak, amelyeket azért tettek ide, hogy imádkozzunk értük. A Bibliában azt tanítják nekünk, hogy szent Pál testéről zsebkendőket és kötényeket vittek el. A gonosz szellemek kimentek az emberekből és azok meggyógyultak a betegségekből.

Mi nem vagyunk szent Pál, de Te még mindig Jézus vagy és imádkozom, Atyám, hogy ha az embereknek volt hitük, hogy ezt megtegyék, akkor adj nekünk hitet, hogy higgyük, hogy a kérésük meghallgatásra talál. Minden betegség, amit ezek a zsebkendők képviselnek, távozzon el arról az emberről, amint a zsebkendőt ráteszik.

Mentsd meg az elveszetteket ma este, Atyám! Gyógyítsd meg a betegeket! Vedd a dicsőséget Magadnak, mert ezt Jézus Nevében kérjük. Ámen. Leülhettek.

³ Valóban nagyon boldogok vagyunk, hogy ma este újra itt lehetünk az épületben a testvérünkkel és veletek itt, az Isten országáért. Bízva abban, hogy ma este nagy győzelmet aratunk. Úgy érzem, hogy valahogy így lesz. Csodálatosan éreztük magunkat tegnap este. A Szent Szellem ereje, ó! Én, egyszerűen csak annyira örültem, alig tudtam aludni, miután hazaértem. Csak az Úr Jelenlétére gondolni, ahogy legyőzi az ellenséget, győzelmet hoz, és látni, ahogy az emberek elkezdik keresni a Szent Szellem keresztségét, és ahogy nagy dolgok történnek; Isten dicsősége az embereken, ez bátorító számomra.

⁴ Tudjátok, régebben az Indiana állambeli Milltownban az Első Baptista Gyülekezet lelkipásztora voltam. Meglátogattam néhány embert kint, vidéken, amikor ott voltam a...

általában egyfajta körútra mentem, és ébredési összejövetelet tartottam és egy Wright nevű családnál laktam.

És mindig elcsodálkoztam – nem tudom, hogy van-e ilyen nektek errefelé vagy sem – a fülemülén vagy a rigón. És a mi vidékünk tele van velük. Azt hittem, hogy az egész Egyesült Államokban követnek. Bárhová megyek, mindenhová követnek. Kimegyek füvet nyírni az udvarra, nos, bekapcsoltam a rádiómat, ami a fülemüle, a rigó és az összes madár, ahogy énekel. Úgy gondolom, ez Isten rádiója. A legjobb, amit valaha is hallottam életemben, az a madarak éneke.

⁵ És a legtöbb fiú köveket dobál a madarakra, de szerintem ez a két fiú, aki itt ül elől, nem dobálna köveket a madarakra. Nem, uram. És nehogy kövekkel dobáljátok meg a kis vörösbegyeimet! A vörösbegy az én madaram. Láttatok már ilyen piros mellű madarat? Tudjátok, hogyan lett piros? Elmondom nektek, hogy nehogy megdobáljátok kővel.

Egy nap egy ember haldoklott a kereszten. Mindenki elhagyta Őt. A keze a keresztre volt szegezve. A sós könnyek és az arcáról lefolyó vér végigcsorgott a testén ahogy oda volt szegezve. És egy kismadár, egy barna kismadár, annyira megsajnálta Őt. Egyre csak a kezére repült és próbálta kihúzni a szögeket, a lábára repült és próbálta kihúzni a szögeket. Tudjátok, mi történt? A vértől vörös lett a kis begye és azóta is vörös a begye.

Ugye, nem akarjátok kővel dobálni? Nem, nem.

⁶ És csak remélem, hogy amikor én is elmegyek, hogy találkozam Vele, akkor én is be leszek takarva Vérrrel a mellemen, ahogy megpróbáltam kihúzni a szögeket. Azt hiszem, mindannyian így érzünk, nem igaz? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen.” – a szerk.] Az én bűneim tették Őt oda, bárcsak lenne valami mód arra, hogy levehessem, de Neki meg kellett halnia értem.

Ezek a kis fülemülék régen éjszakánként leszálltak ott kint és énekeltek. És ahogy bejöttem, megfigyeltem a fülemüléket. Szeretem tanulmányozni a természetet, mint tudjátok, nagyon szeretem a természetet. És megfigyeltem a fülemülét. Néha, egy igazán viharos éjszakán, kiül oda és csak néz felfelé. És amint látja, hogy a fekete felhők kezdenek elvonulni, amint meglát egyetlen kis csillagot, elkezd énekelni, mert tudja, hogy valahol süt a nap. Visszatükrözik a napot, a csillagok, a hold és így tovább.

Tehát amíg látok egy olyan jó összejövetelet, mint a tegnap esti, addig csak éneklek tovább, mert tudom, hogy valahol süt a nap és látom, ahogy visszatükrözi a földre Isten dicsőségét.

⁷ Nos, ti, akiknek van Bibliátok és szeretnétek velem együtt olvasni, lapozzunk a János Evangéliumához, az első fejezethez!

Tehát remélem, hogy holnap este minden keresztény elhozza magával az egyik bűnös barátját, holnap este. Ha az Úr akarja, bízom abban, hogy holnap este Isten Szelleme

megadja azokat a dolgokat, amikért olyan keményen imádkoztam, mióta az összejövetelem vagyok.

Vasárnap délután pedig befejezzük ezt a körutat és bátran állítom, hogy ez egy nagyszerű időszak volt számomra, egy csodálatos időszak. Nagyon élveztem az ittlétet, amit olyan régóta vártam, hogy eljöhessek Yakimába. És ha nincs gyülekezetetek, ahová járhattok, vagy a gyülekezetekben nincs szolgálat vasárnap délután, mindenképpen gyertek el hozzánk és örülnénk, ha velünk imádkoznátok és segítenétek nekünk. A jelenléteitek nagyon sokat jelent nekünk, és akkor itt lehettek, hogy imádkozzatok és segítsetek nekünk a többiekkel.

⁸ Minden este megpróbálunk imádkozni a betegekért. Ha nincsenek túl sokan, én is be tudok állni a sorba, különösen azokkal a látomásokkal és biztos vagyok benne, hogy a hívők megértik. Ez már az utolsó kör. Ha valamikor újra visszajönnék Yakimába, nem így fogok imádkozni a betegekért. Az már túl lesz ezen. Látjátok? Ez lassan már csak az utolsó kör. Érzem, ahogy az kezd kimenni. Már háromszor vagy négyszer körbejárta a világot. Szóval már nem tart sokáig, amíg ez a szolgálat elmegy és egy új szolgálat jön, ami messze túlmutat ezen. És amikor először itt voltam, Ő megmondta nektek, hogy ez jönni fog. Hányan vannak itt az épületben, akik hallották, hogy ezt már a kezdeti időkben bejelentettem? Emeljétek fel a kezeteket, bárhol is vagytok! Természetesen. Már régen megmondtam, hogy ez el fog jönni... És eljött? Pontosan úgy, ahogy Ő mondta, hogy jönni fog. Most pedig jön egy másik, ami messze túlmutat ezen. És nagyszerű lesz, ebben biztos vagyok. Bárcsak tudnám, mi az, de nem tudom. Csak tudom, hogy jön.

⁹ János evangéliuma, első fejezet és kezdjük a 29. verssel! Olvassunk csak egy részt, amiből a témánkat vesszük!

Másnap látá János Jézust őhozzá menni, és monda: Ímé az Istennek ama báránya, aki elveszi a világ bűneit!

Ez az, akiről én ezt mondám: Én utánam jó egy férfiú, aki előttem lett, mert előbb volt nálamnál.

És én nem ismertem őt; de hogy megjelentessék Izráelnek, azért jöttem én, aki vízzel keresztelek.

És bizonyoságot tőn János, mondván: Láttam a Lelket leszállani az égből, mint egy galambot; és megnyugovék őrajta.

Ma este e szimbólumok kapcsán a „Bárány és a Galamb” témáját szeretném venni.

¹⁰ Tudjátok, a bárány nagyon érzékeny és különös állat. És tudjátok, a bárányt soha nem kérték meg, hogy gyapjat gyártson. Arra kérték, hogy gyapjat hozzon, mert ő egy bárány. És amíg bárány, addig gyapjat fog előhozni, mert ez a természete.

Így van ez a keresztény gyülekezettel is. Soha nem kérték tőlünk, hogy gyümölcsöket gyártsunk. Arra kértek minket, hogy hozzunk gyümölcsöt.

A Galata levél 5. fejezete szerint: „A Szellem gyümölcse a szeretet, öröm, hit, békesség, hosszútűrés, szelídség, gyengédség, türelem.” Ezeket nem gyártani kell. Olyan gyümölcsöknek kell lenniük, melyek belülről jönnek. A külső élet, amit élünk, azt bizonyítja, ami belül van. Nos, mi megpróbáltuk ezt gyártani; gyártani a Szellem gyümölcseit és mindig képmutatás lett belőle, mert a kereszténységet nem lehet gyártani. Ez egy Szellem által szerzett megtapasztalás, amely benned él, és gyümölcsöt hoz Magából. Ezt nem tudod te előállítani.

Megpróbáltuk oktatni és nevet adni neki, de amikor ezt tesszük, képmutatás és kudarc lesz belőle. Ezt nem szabad így tennünk. Úgy kell tenni, ahogy Isten akarta, hogy tegyük – a bennünk lévő Szellem teremje meg a Jelenlétének gyümölcseit. Ez Isten programja. Ezt soha nem lehet megváltoztatni.

¹¹ És ez ma este egy borzasztóan szokatlan téma, de Isten szokatlan és Ő szokatlan módon, szokatlan időben, szokatlan emberekkel cselekszik. Ő összességében szokatlan. És azt hiszem, ez az egyik legmeglepőbb eset az egész Szentírásból. Amikor Istennek úgy tetszett, hogy amikor a Fiát szimbolizálni akarta a földön, akkor Báránynak nevezték, Isten Bárányának, aki elveszi a világ bűnét. Amikor Ő, Isten, pedig Önmagát akarta bemutatni, Magát Galambként mutatta be.

Ha megfigyelitek, a földön élő összes teremtmény közül egy sem olyan szelíd és jámbor, mint a bárány. Semmi sem olyan ártatlan, mint a bárány, szelíd, gyengéd. És a galambon kívül nincs olyan madár, amelyik az égen repül és olyan szelíd és jámbor lenne, mint a galamb. Ez a legérzékenyebb madár az összes madár közül. És a bárány a legérzékenyebb az összes állat közül.

¹² Ezért, ha megfigyelitek, a báránynak és a galambnak egyforma szelleme és természete van. Ha nem így lett volna, ha egy varjú szállt volna le a bárányra, a bárány nem állta volna. És ha a galamb egy farkasra szállt volna, a galamb nem állta volna. A természetük nem egyforma. Tehát báránynak és farkasnak kellett lennie... vagyis báránynak és galambnak, ami együtt szimbolizálta Istent és az Ő Fiát, hogy együtt tudjanak élni.

¹³ Sokszor elgondolkodtam azon, hogy Isten miért ábrázolt minket bárányokként. Mi vagyunk az Ő legelőjének juhai. Ha megfigyelitek, a bárány az egyik legszokatlanabb állat. A bárány nem talál vissza, ha eltéved. Én neveltem juhokat, és ha egy bárány eltéved, akkor ott áll és béget, amíg el nem pusztul. Nem talál vissza. Szüksége van a pásztorra, aki visszavezeti. És mi soha nem fogunk más úton visszatalálni, csakis a Pásztoron keresztül. Az emberi faj elveszett, vissza kell pásztorolni.

Nem találhatunk vissza oktatási programokon keresztül. A tudományon keresztül nem találhatnánk vissza. Nem találunk vissza a vallásokon keresztül. Csak egy út vezet vissza, a Pásztor által.

¹⁴ A galamb, ő egy nagyon szokatlan madár. A galamb az egyetlen madár, amelyről tudjuk, hogy nincs epéje. A galambnak egyáltalán nincs epéje. Az összes többi madárnak van epéje. De neki nincs epéje, tehát a galambban nincs keserűség. És Istenben nincs keserűség, vagy abban, akiben a galamb él és vezeti, nincs keserűség. A galamb az étrendje miatt ilyen. Nem tudná megenni azokat a dolgokat, amiket a keselyű eszik, mert az azonnal megölné.

És még egy dolog, amit a galambról szeretnék mondani itt az, hogy a galamb az egyik legtisztább madár, ami az égen repül. Semmi sem olyan tiszta, mint egy galamb, és nem kell odafigyelnie rá. A teste olajat bocsát ki, ami eljut a tollaihoz, és folyamatosan tisztán tartja. Ó, micsoda jelkép arra, hogy a hívőnek megvan a benne élő Szellem olaja. Az tisztán tartja a tollait, a por és egyébek nem zavarják a galambot. A kis teste olajos, és az távol tartja a port és más dolgokat. Az folyamatosan áramlik és ahogy repül, a por elszáll róla. Nem tud rátapadni, mert ez a bizonyos olaj erre a célra jön belőle, és a piszok nem tud ráragadni. Micsoda jelkép!

Ó, Istenem, töltsd meg ma este a lámpásomat ilyen olajjal, hogy a világ minden örömeivel, gazdagságával és nagy csillogásával ne ragadjon ránk, hogy képesek legyünk ledobni azt magunkról egy olyan olajjal, amely belülről jön és kifelé munkálkodik, hogy tisztán tartsa a gyülekezetet!

¹⁵ Ahogy a régi énekben énekeltük: „Adj olajat a lámpásomba, hogy világítsak!” Isten szent Olajat tesz bele. Az olaj a Bibliában a Szellemet jelképezi, amely tisztán tartja a gyülekezetet.

És a galamb egy madár, ő csak egy madár. De mégis a galamb szerepel a Bibliában a Teremtéstől végig a Jelenések könyvéig.

Nagyon sokat tanulmányoztam ezt a madarat. Nálunk és az ország legtöbb államában ez szent madár. Nálunk tilos vadászni rá, de néhány államban megengedett a vadászata. Én soha nem tudnék lelőni egyet sem. De a mi államunkban védett madár. Száz dolláros bírságot szabnak ki arra, aki megöl egyet. Az szent madár.

¹⁶ A bérkában a galamb és a varjú ugyanazon a kakasülön ült. Mindkettő madár volt, ahol az egyik repülhetett, ott a másik is repült. Bármi, amit az egyik megtehetett, a másik is megtehetette. De amikor szabadon engedték őket, hogy válasszanak, a galambot engedték el először, és a kis pajtás röpködött, és a Biblia azt mondja: „Nem talált lábainak nyugvóhelyet.” Valahányszor talált valamit, amire letelepedhetett volna, az egy halott tetem volt, a világnak egy régi, halott dolga és azon nem tudott megnyugodni. Az ellentétes volt a természetével.

És ha egy ember egyszer megszületik a Galamb Szellemétől ott belül, nem mondom, hogy nem fog elmenni, történhet olyan dolog, hogy elrepül valahová, de ha valóban megvan neki a Galambnak Szelleme, akkor nem fog nyugalmat találni a benne lévő

léleknek. Te, visszacsúszott, a legnyomorultabb ember vagy a világon. Sehol sem találsz örömet. A bizonyágtételedd úgy hangzik majd, ahogy Péter mondta: „Kihez mehetnénk? Hová mehetnénk? Te vagy az egyetlen, Akinél Örök Élet beszédei vannak.”

És ha egy igazi újjászületett keresztény néha dühös lesz valamiért, amit a gyülekezetben tesznek; az megmérgezi a szervezetét. De ha igazi galamb, akkor vissza fog térni, olyan biztosan, mint Isten a Mennyben, azt fogja tenni, mert van benne valami, ami nem hagyja, hogy megpihenjen ezeken a régi, halott tetemeken; hogy rock-and-roll buliba menjen vagy egy sörözőbe, ezek egyszerűen bűzlenek neki. Egy újjászületett keresztény sem bírja ezt elviselni, mert nincs benne epe, hogy megeméssze az ilyesmit.

¹⁷ Igen, de amikor a varjút szabadon engedték, ő, az olyan boldog volt, amennyire csak lehetett, egyik halott tetemről a másikra repült és degeszre ette magát. A varjak már csak ilyenek. A varjú egy képmutató. Örülök, hogy mindenhol szabadon vadászható. Szörnyű fickó, hosszú életű, de le tud telepedni egy öreg halott tetemre és annyit eszik, amennyit csak akar, majd rögtön kirepül a mezőre és együtt eszi a búzát a galambokkal. De a galamb, aki búzát eszik, nem tud visszarepülni és vele együtt enni.

Tehát a képmutatók elmehetnek gyülekezetbe és kiabálhatnak, nagy felhajtást csapnak és beírhatják a nevüket a könyvbe. Elmennek, és élvezik a kártyapartikat, az ivást, a dohányzást, a táncot, a rock and rollt és mindezeket a dolgokat, és visszajönnek a gyülekezetbe és esznek a gyülekezeti ételből.

¹⁸ Egyszer elgondolkodtam ezen. Láttam egy látomást; az megmutatta, hogy egy ember elment búzát vetni és amikor aludt, nos, akkor egy ellenség jött elő és konkolyt vetett, ami a Szentírás szerint van. És amikor a búza felnőtt és megérett, a gaz is felnőtt, a konkoly. És aztán száraz idő jött, amikor szárazság volt, mindenki esőért imádkozott. És egy nagy fekete felhő jött és esni kezdett és a kis búza lehajtotta a fejét, *így*. Felemelte a kis fejét és elkezdte mondani:

„Ó, dicsőség Istennek! Dicsőség az Úrnak, hogy esőt küldött!”

És a kis gyom ugyanúgy felugrott, mint a búza és azt mondta: „Dicsőség Istennek, halleluja, hogy esőt küldött!”

Azt mondtam: „Most nem tudom, mit gondoljak.” Aztán újra láttam őket, hogy az eső esik az igazakra és a hamisakra. Az eső a búzának lett küldve, de a konkoly is, aki ott volt, részesült belőle, ugyanabból az esőből. „De a gyümölcsseikről ismeritek meg őket” – mondta Jézus.

Nem az számít, hogy mennyire csatlakozunk egy gyülekezethez és mennyire vagyunk hűségesek ehhez, ahhoz vagy amahoz, hanem a Szellem gyümölcse számít, ami megmondja a férfinak vagy a nőnek, hogy mi is ő; van bennük valami, amit nem ők gyártottak, hanem teremnek. Az az Élet, ami Krisztusban volt, benned van. Megmutatja magát. Jézus azt mondta: „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek.” Valami, ami nem

emberi gyártmány, teológiákon nevelt tanultság, hanem a Szentlélek Szellemé az emberi szívben, ami megtermi az Ő feltámadásának és élő erejének gyümölcseit és bizonyítékát.

¹⁹ Ó igen, a galamb egy édes madár. Sok dolgom volt már velük. Egyszer, amikor Florence Nightingale-ért mentem imádkozni, az ő dédnagymamája alapította a Vöröskeresztet és itt van a képe a könyvben, amelynek címe: „A próféta Afrikába látogat”, Julius Stadsklev írta.

És amikor Londonba mentem, a gép megállt, és hallottam, hogy bemondtak engem a hangosbemondóba... Sok kísérő volt odakint és valaki azt mondta: „Van ott egy hölgy, aki haldoklik.” És egy gép éppen akkor jött meg Dél-Afrikából. Nos, nem tudtam odamenni, nem tudtam átjutni a tömegen. Valakit odaküldtem hozzá, hogy mondja meg, hogy elvisszük őt egy másik helyre és elmegyek, amint elvégeztem a kötelességemet, amiért ott voltam, hogy imádkozzak a királyért és így tovább. Visszajövök a Piccadilly Hotelbe és aztán találkozhatunk. És amikor bementem a szobába ehhez az asszonyhoz, előzőleg írt nekem egy levelet, Miss Florence Nightingale, és azt kérte, hogy jöjjek el imádkozni érte. Nem tudtam megtenni. Körülbelül csak harminc kilót nyomott.

És ha megfigyelitek a képet, valamit rá kellett tennünk így, hogy a meglegyen a kép. Lindsay testvér csinálta ezt, mert egy falatnyi kis ruha volt rajta. A végtagjai körülbelül ekkorák voltak körös-körül, a csípőjénél. Az erek összeomlottak. Hogy hogyan élt ez az asszony, nem tudom. Bementem a szobájába, egy parókián volt, közvetlenül a templom mögött. Két ápolónője volt és megkérdeztem: „Ön Miss Nightingale?” Megnéztem és az állkapcsa be volt süllyedve, az arccsontjai kiálltak és a koponyának az a szögletes része is látható volt a varratnál. Semmi hús nem volt.

²⁰ Elkezdett sírni és én azon tűnődtem, hogy honnan jöhet egyáltalán annyi nedvesség, hogy sírni tudjon. Glükózt kapott és a rák az egész bélrendszerét behálózta a gyomrában. Hogy hogyan élt az az asszony, nem tudom. Nem értettem semmit, csak a száját mozgatta, és a nővér lehajolt, hogy hallja, mit mond. Azt mondta: „Kérje meg Branham testvért, hogy imádkozzon Istenhez, hogy hagyjon meghalni!”

Ó, megpróbáltam megfogni a kezét és az ápolónő felemelte a karját és a kezembe fektette azt a csontokból és inakból álló halott formát, amely olyan hideg volt, amilyen csak lehetett, és az ujjperceket csak az ízületek tartották össze. Milyen érzés, hogy egy ember így fekszik!

Nem imádkozhattam azért, hogy meghaljon, amikor azért voltam ott, hogy a betegek gyógyulásáért imádkozzak. Ezért megkértem a szolgálókat, heten vagy nyolcan voltak a teremben és azt mondtam: „Térdeljünk le!”

²¹ Angliában, ha valaki járt már ott, ha köd van, nem látni semmit. Az egy nagyon ködös nap volt. A taxisnak nagyon lassan kellett mennie, hogy átjusson a ködön. És nagy hullámban jött be; közel voltunk a parthoz, és olyan köd volt, hogy csak annyit láttam, hogy

egy fa áll az ablak mellett. Amikor letérdeltem az ablak mellett, a párkány körülbelül olyan magasan volt, mint az arcom, és imádkozni kezdtem. Ahogy elkezdtem imádkozni: „Mindenható Isten, Örök Élet Szerzője, minden jó ajándék adományozója, küldd el áldásodat erre a szegény, haldokló teremtményre!” Éppen akkor, amikor imádkozni kezdtem, egy kis galamb repült oda valahonnan, leszállt a párkányra és elkezdett fel-alá járkálni, turbékolva, alig harminc centire az arcomtól, ahogy imádkoztunk. Azt gondoltam, hogy egy háziállat, hiszen csak négy-öt órája voltam Angliában és azt gondoltam, hogy talán csak egy ottani háziállat. Fel-alá járkált, oda-vissza azon a kis párkányon. Miután imádkoztam és azt mondtam: „Ámen”, felálltam és a kis galamb elrepült. És meg akartam kérdezni, hogy ez egy házigalamb volt-e. A szolgálók épp arról beszéltek, hogy mit keres ott az a galamb. Nos, azt kérdeztem: „Ez egy házigalamb?”

Azt mondták: „Nem. Még sosem látták azelőtt.”

Megfordultam, hogy az asszonyra nézzek, ott állt előttem egy erős és egészséges asszony. Azt mondtam: „ÍGY SZÓL AZ ÚR: 'Élni fogsz és nem halsz meg'”. Lapozzatok a következő oldalra a könyvben és nézzétek meg őt egy évvel később! Most ápolónő Angliában, erős, egészséges. Isten galamb formájában az ablakra szállt, elküldve hírnökét.

²² Ismeritek a történetemet a kislányomról és a feleségemről, amikor meghaltak? Minden este kimentem a sírhoz és sokáig ott ültem. Ó, egyszerűen alig tudtam lemondani róluk, még csak fiú voltam, az egész családom elment, csak Billy és én maradtunk. És én nem... kimentem oda és ott ültem a sírnál. Minden délután, olyan öt óra tájban, jött egy kis gerlice, átrepült a bozótoson, felült az egyik öreg cédrusfára és csak turbékolta és énekelt. Felemeltem a kezem és dicsőítettem az Urat, úgy hangzott, mintha a szél énekelt volna a bokrokon keresztül:

Van egy föld, ami a folyón túl van,
Ezt hívják édes örökkévalóságnak,
Csak aki hittet döntést hozott
Éri majd el azt a partot.
Egymás után megyünk a díszes kapun át,
Hogy ott lakjunk azokkal, kik nem látnak már halált.
Neked és nekem is egy nap,
Megkongatják majd az arany harangokat.

Ahogy a kis galamb turbékolta, először azt hittem, hogy a kislányom halhatatlan lelke lehet, de ha ő lett volna az, akkor beszélt volna hozzám. De a galambban Isten mutatta be Magát, hogy Ő egy galamb.

²³ Nos, a bárány... A galamb olajat állít elő, hogy tisztán tartsa magát, a báránynak pedig lanolin van, hogy távol tartsa magától az időjárást. Minket Isten bárányokhoz hasonlít.

Szeretném, ha észrevennétek, milyen volt ez a Bárány. Ezt a Bárányt... A bárányt vezetni kell és ez a drága Bárány, akire gondolunk, vezetve volt. „Ne az én akaratom, hanem

a Te akaratod legyen meg.” Vágóhídra lett vezetve... Néha...

Valaki azt kérdezte: „Jézus miért lett a Golgotához vezetve?” Tudjátok, a Biblia szerint elvezették, kötelet tettek a nyakára és elvezették. Miért? Ő volt Isten Báránya. Miért egy jászolban született? Mert Ő Bárány volt. Istállóban kellett megszületnie. Bárány volt, báránynak született és a vágóhídra vezették.

²⁴ Jártatok már valaha vágóhíd környékén? Amikor bárányt vágnak, mi vezeti őket a vágóhídra? Egy kecske. Van ott egy kecske, aki vezeti a juhokat, amíg el nem ér egy bizonyos helyre és ott kiugrik és hagyja, hogy a juhok menjenek be. Ez mindig is így volt; az vezette Őt vágóhídra, a kecske. És ha eljön az ideje... Egy mészáros mondta nekem, aki levágja őket, azt mondta: „Amikor a kecskét levágják, akkor nagyon nagy patáliát csap.” De a bárányt mindig a vágóhídra akarja vezetni.

Így csinálja az ördög. Mindig megpróbálja Isten népét a vágóhídra vezetni, valahová, egy kocsmába, egy éjszakai klubba.

²⁵ Szeretném, ha észrevennétek, nem csak ezt, hanem azt is, hogy Ő egy készséges Bárány volt, egy készséges Bárány. A bárány csak egyetlen dologgal rendelkezik és az a bundája, a gyapjú, ami rajta van. De ő egy készséges bárány: mindenről, amije van, készségesen lemond. Lemond a gyapjáról. Ez az egyetlen dolog, amije van, de mégis, teértem és énértem lemond arról, amije van.

Nos, ha mi magunkat bárányoknak, Isten bárányainak nevezzük, akkor hajlandóak vagyunk lemondani az elképzeléseinkről, hogy Istent kövessük. Hajlandóak vagyunk rá. De ó, mi amerikaiak nem vagyunk vezethetőek. Nem. „Ó, uram, mi elmentünk iskolába és megtanultuk, hogyan kell vezetni. Minket nem lehet vezetni. Megtanultuk a PhD-t, meg L.L.D.-t és így tovább és mindent tudunk arról és tudjuk, hogyan kell vezetni, úgyhogy a galamb nem vezethet minket.” Ha ilyen a hozzáállásunk, akkor nem lehet minket vezetni. „Vezetnünk kell az embereket.” De Istennek egy Vezetője van az Ő Gyülekezete számára, és ez a Galamb, a Szentlélek, Isten népének Vezetője! A Vezető.

²⁶ De amikor már olyan sokat tudunk, olyan sok teológiát ismerünk, akkor a bárány nem tud minket vezetni, mert az ellenkezik az elképzeléseinkkel és mi egyszerűen nem tűrjük el. Fel kell adnod az elgondolásodat.

Az emberek azt mondják: „Ó, a csodák ideje lejárt. Ezt tanultuk az iskolában. Tudjuk, hogy nincs olyan, hogy isteni gyógyítás. Nincs Szentlélek, mint ahogy a pünkösdiel mondják, hogy nekik megvan. Azok az idők elmúltak. Ezt az iskolában tanultam.” Isten hogyan fog vezetni téged, ha ilyen dolgokban hiszel? Hogyan fog Isten meggyógyítani téged, ha úgy hiszed, hogy a csodák napjai elmúltak? Egyszerűen nem tudja megtenni.

²⁷ Így aztán megyünk tovább és azt mondjuk: „Nos, igen, vannak egyházaink és vannak nagy szervezeteink és felekezeteink.” Bár mindegyiknek megvan a kegyesség látszata de megtagadják annak Galambját, azt a Galambot, aki a vezetést végzi. Megvannak a vallásaink és megvannak az elképzeléseink és nem akarjuk, hogy bármi is összekeveredjen velük. Azt mondják: „Nem érdekel, mit mond a Biblia.” Ezt már sokszor mondták nekem az emberek.

Nemrég egy fickó ott állt és azt mondta nekem: „Nem érdekel, hány gyógyulást tudsz produkálni, én akkor sem hiszek benne.”

Azt mondtam: „Természetesen, az nem a hitetleneknek szólt, hanem a hívőknek.” Csak nekik szól, azoknak szól, akik hisznek benne. Soha nem a hitetleneknek lett szánva. És Isten csak úgy vezetheti az embert, ahogyan az hagyja magát vezetni. Isten csak azzal tud munkálkodni, aki hagyja, hogy munkálkodjon vele. Mindig is sajnáltam Istent, amikor próbált találni valakit, akit vezethet és akin keresztül munkálkodhat.

²⁸ Nemrég olvastam Sámsonról, és arról, hogy az a férfi, valami olyasmi volt, mint sokan ma, egy nőcsábász, és Isten soha nem tudta használni. Nos, ő hajlandó volt átadni az erejét az Úrnak, de a szívét soha nem volt hajlandó az Úrnak adni. Nos, nagy ereje volt. És sok mai gyülekezet átadja az erejét az Úrnak: „Ó, persze, majd építünk egy szervezetet, ami egymilliót tesz bele és megteszi ezt, azt és am azt.” De soha nem hajlandóak átadni a szívüket a Szentlélek isteni vezetésének, hogy elvezessen minket az Élet vizének forrásaihoz. Egyáltalán nem vagyunk hajlandóak erre.

Úgy tűnik, hogy az emberek számára a legnehezebb dolog megérteni azt, hogy a Szent Szellem vezet. Isten fiait és leányait Isten Szelleme vezeti és nem püspökök, bíborosok; Isten Szelleme vezet. Ez volt Isten elgondolása. Ha bárány vagy, akkor téged Isten Szelleme vezet.

²⁹ De mindezek láttán néha elgondolkodom azon, hogy vajon Isten tud-e vezetni minket. Azon tűnődöm, hogy nem lett-e belőlünk kecske, bárány helyett. A Galamb nem tudna kecskét vezetni. Ő vezetne. Nem, nem. Ő akar vezetni. A kecske vezetni akar, de te nem tudod azt vezetni. És talán mondok neked valamit, testvér: bizonyára nagyon okos pásztornak kell lenned, hogy ha hallod a kecske bégetését és a juhok bégetését, hogy meg tudd különböztetni őket. Mindkettő majdnem ugyanúgy hangzik. És a Biblia azt mondja, hogy az ördög itt, az utolsó napokban olyan ravasz lesz, hogy még a kiválasztottakat is megtévesztené, ha lehetséges volna. Milyen ravasz módon fog bejönni Sátán! Csak figyeljétek, mi történik most, az utolsó napokban! Figyeljétek ezeket a választásokat és dolgokat, amik feljönnek! Nézzétek, hogy a Sátán hogyan téveszti meg — hogyan próbál gyapjat húzni, egyszer már megpróbálta és kudarcot vallott. Addig fog próbálkozni, amíg sikerrel nem jár. Meg fogja tenni. Igen, uram, meg fogja tenni.

³⁰ Emlékeztek, ezt 1933-ban előre jeleztem. És ez így is lesz. Mert láttam egy látomást a végidő előtt, hogy egy nagy és erőteljes dolog feláll az Egyesült Államokban és az pusztává lesz. Tehát akkor ez meg fog történni. Azt mondtam: „Az autók tojás alakúak lesznek.” Tudjátok, hogy nézett ki egy '33-as autó. És azt mondtam: „Még úgy is fognak majd menni az úton, hogy irányítani sem kell.” Ezt már ki is találták, nemrég láttam itt. Elektronika fogja vezérelni, vagy mágneses oszlop, hogy csökkentsék a sebességüket, és így tovább, és növeljék a sebességüket. Nem tudnak egymásnak ütközni és így tovább. Ez le van nekem írva egy könyvben 1933 óta. És ez így lesz; most már közeledünk hozzá. Éppen benne vagyunk, mert a Szent Szellem az, aki vezeti a Gyülekezetet és figyelmeztet minket az eljövendő veszélyekre.

³¹ Na most, mi a gyülekezeteinkben is találunk ma olyan dolgokat, amelyek zajlanak. Régen hosszú idő kellett, hogy... Most ne haragudjatok rám; meg akarom mutatni nektek. Tehát arról beszélünk, hogy mi megye kint, a felekezetekben, most hazahozzuk a pünkösdhöz egy kicsit. El fogunk tűnődni azon, hogy mi történt velünk, pünkösdi emberekkel. Tudjátok, régen szörnyű dolog volt a mi asszonyainknak levágnia a hajukat. Ez régebben szörnyű dolog volt. Emlékszem rá, pedig csak néhány éve vagyok velük. De most már nem baj, ha levágják a hajukat. A Biblia azt mondja, hogy az asszony haja az ő dicsősége. És a Biblia szerint, ha egy nő levágja a haját, akkor szégyent hoz a fejére, ami a férje. És ha levágja a haját, akkor a férjének joga van elküldeni azt a tiszteletlen nőt. Ez Pál tanítása a Korinthusi levélben. Ezt vele beszéljétek meg! Tudom, hogy ez fájdalmas.

³² Anyu mindig elvitt minket és mindig azt mondta, hogy minden szombat este meg kell fürödnünk egy régi cédrusfa kádban. Én voltam a legidősebb és nyolcan fürödtek ugyanabban a kádban előttem és csak egy kicsit több forró vizet tettek bele. Aztán minden szombat este, amikor enni kellett, be kellett vennünk egy adag ricinusolajat. Még ma sem bírom elviselni. Amikor odamentem anyuhoz, csak öklendeztem, fogtam az orromat és azt mondtam: „Anyu, nem bírom ezt a dolgot.”

Azt mondta: „Ha nem leszel tőle beteg, akkor nem fog neked használni.”

És így van az Evangélium hirdetésével is; ha nem betegít meg egy kicsit, ha nem tesz veled valamit, akkor nem sok haszna van. De ez az igazság. Sok pünkösdi asszonyunkkal az történt, hogy ezeket a rossz kis, pici ruhákat hordják, mikor nyírják a fűvet az udvaron, ilyen dolgokban, pünkösdi asszonyok pedig kiengedik a fiatal lányukat, hogy ezt tegyék.

³³ Fiatalkori bűnözésről beszélnek; pedig a szülői bűnözés az, ami a bajt okozza. Aztán még azt mondják, milyen a Kentucky műveltség! Néhány öreg anyuka ott kint, jöjjön csak haza a lánya úgy, mint néhány nő hajnali öt órakor, maszatos arccal és a haja is így összekuszálva! Levágott egy ágat egy hikorifáról és a maradék ruháját is leverte róla és azzal együtt a bőrét is. És még ezt nevezik műveletlenségnek. Isten tudja, hogy szükségünk van még néhány ilyen anyukára. Pontosan így van.

Az asszonyaink pedig oda jutottak, hogy cigarettáznak. Azt mondod: „Na várj egy percet, prédikátor! Ez az én amerikai kiváltságom.” Tudom, de ha bárány vagy, akkor lemondasz arról.

„Hát, én egy bizonyos egyházhoz tartozom.” Rendben, de ha bárány vagy, akkor lemondasz a kiváltságaidról.

„Nos, látom, hogy az összes többi...” Igen, ez igaz, de te más vagy, ha keresztény vagy, másnak kell lenned.

Egy hölgy azt mondta: „Én nem hordok sortot, hanem nadrágot.”

Azt mondtam: „Az még rosszabb.” Így van. „A Biblia azt mondja, hogy utálatos dolog, ha egy nő férfiruhát vesz fel.”

³⁴ Ezt elmondtam az egyik találkozón és egy nő írt nekem egy hosszú, nagy levelet. Azt mondta: „Na, várj csak, te most félremész egy ember alkotta tantételbe.” Azt írta: „Mit fog csinálni egy nő, amikor egy szúnyogokkal teli területen lovagol és marhákat terelget?”

Én azt válaszoltam; azt mondtam: „Ez nem a nő dolga. Ha megtartaná a helyét, nem kellene odakint lennie.” Pontosan így van. Pontosan. A baj most az... Szeretem a testvérnőinket, és ez így van. Szerintem rendben vannak, de tudniuk kellene, hogy hol a helyük.

³⁵ És tudjátok, emlékszem, amikor régen még szörnyű dolog volt, ha a pünkösdi asszonyaink manikűrt tettek az arcukra. Ezt rosszul mondtam. Mindig rosszul mondom. Mi az... smink, smink. A manikűr a körmön van. Így van? Én nem értek ehhez a dologhoz, de a smink... Régen helytelen volt egy nőnek sminket festeni. De most már ezt teszik.

³⁶ Tudjátok, régen egy öreg metodista szolgáló énekelt egy éneket:

Leengedtük a korlátokat,
Leengedtük a korlátokat,
Megalkudtunk a bűnnel,
Leengedtük a korlátokat és a bárányok elmentek,
De hogyan jutottak be a kecskék?

Leengedték a korlátokat. Sokszor, nem ezeknek a testvéreknek, de sokszor a prédikátoroknak többet jelent a megélhetés, mint az Evangélium. Az evangélista átmegy... Szégyenszemre, egy evangélista azt mondta nekem, egy neves evangélista a minap, azt mondta: „Ezzel ártasz a szolgálatodnak”.

Azt mondtam: „Bármilyen, ami árt... Ha a szolgálatomban kárt tesz az igazság hirdetése, akkor kell, hogy kárt szenvedjen.” Így igaz.

Azt mondta: „Felbosszantod az embereket és majd nem adnak neked semmit”.

Azt válaszoltam: „Én nem kértem tőlük semmit.” Azt mondtam: „A helyzet az, hogy az ítélet napján majd felelnem kell.”

³⁷ Figyelj testvérnő, a Bibliában csak egyetlen nő volt, aki valaha festette az arcát és nem azért festette ki, hogy Istennel találkozzon, hanem azért, hogy emberekkel találkozzon és a neve Jézabel volt. Ez így van. Tudod, mit tett vele Isten? Megetette a kutyákkal. Szóval, ha meglátsz egy kifestett nőt azt mondhatod: „Üdvözlöm, kutyatáp asszony.” Pontosan ez ő az Úr előtt. Pontosan ez az. „Nos,” – mondod, – „más nők is ezt teszik.” De ha te bárány vagy, add fel a jogaidat! Isten azt akarja, hogy úgy élj, ahogy egy asszonynak élnie kell, ahogy egy hölgynek élnie kell.

Ez egyre inkább... a háború idején felmentem... vadőr voltam, jártam az erdőgazdaságot és ott volt, arra messze volt egy ember, hegesztő volt. És én... a legmocskosabb viccek voltak, amiket valaha hallottam. Még attól is zavarban voltam, hogy ott ültem egy csomó emberrel. És ez a fickó lenézett rám és azt kérdezte: „Hideg van odakint?”

És azt mondtam: „Igen, hideg.”

Azt kérdezte: „Maga vadőr?”

Azt mondtam: „Igen, az vagyok.” És kiderült, hogy ott állt mellette egy hegesztőnő, overálban, zsírosan, nagy szemüveggel a fején, durván, úgy ivott, mint egy férfi, úgy dohányzott, mint egy férfi, úgy káromkodott, mint egy férfi. Isten nem akarta, hogy ez így legyen. Isten azt akarja, hogy egy nő...

³⁸ Amikor Isten először teremtette az embert, szellemben férfivá és nővé teremtette. A Saját képmására teremtette őt és Isten Szellem. Amikor kettéválasztotta őt és testbe helyezte, a férfias szellemet a férfiba, a nőies szellemet pedig az asszonyba tette. És ha valami ellentétes ezzel, akkor ott egy kis elferdítés van. Pontosan. Ha azt látod, hogy egy asszony megpróbál úgy viselkedni, mint egy férfi, akkor ott valami baj van. A sejteket valahol keresztezték. Így van. Ha látsz egy férfit, aki annyira puhány, hogy nem prédikál a bűn ellen, vagy semmi ilyesmi, nehogy megbántson valakit, ott is van valahol egy keresztezés, nem csak a természetes születésénél, hanem a szellemi születésnél is.

Ó, ma arra van szükségünk, hogy a férfi legyen férfi, az asszony legyen hölgy. Isten szándéka az volt, hogy ilyenek legyenek: öltözzenek másképp.

Azt mondod: „Minket, asszonyokat dorongolsz le.” Most a férfiakról fogok beszélni. Bármely férfiban, aki hagyja, hogy a felesége cigarettázzon, rövidnadrágot hordjon és így viselkedjen, nagyon kevés férfiasság van, véleményem szerint. Így van. Megvan a véleményem arról a férfiről, aki hagyja, hogy a felesége ezt tegye. Az biztos.

„Nos, mi a baj azzal?” – mondod. Nos, testvér, a következő a helyzet. Egy ember erejét nem eszerint mérik.

„Ó,” – mondják, – „az a fickó egy férfi; két méter magas, *ekkora* izmai vannak.” Láttam már sok olyat, aki száz kilót nyom, két méter magas, de egy cseppnyi férfi sincs benne. Az anya karjai közül kitépi a gyermeket és meggyalázza őt.

A férfit nem úgy mérik... Ez állati. Ez állatias erő. A férfit jellemmel mérik. Soha nem volt olyan férfi, mint Jézus Krisztus, soha nem volt Hozzá fogható. És a Biblia azt mondja: „Nem volt szép alakja, amiben gyönyörködhattunk volna.” Nem úgy nézett ki, mint egy Király; Ő egy kicsi, aprócska Személy volt, valószínűleg görnyedt, kicsit alacsony termetű, de soha nem volt még Hozzá hasonló ember. Az embert a jellemével mérik, nem az állatias erejével.

³⁹ Nos, azt mondjátok: „Branham testvér, a többiek is ezt csinálják.” Nem érdekel, hogy a többiek mit csinálnak, ha benned ott van az epének ez a keserűsége, akkor valahol valami nincs rendben, ha tudsz enni a világból és még mindig azt mondod, hogy keresztény vagy, akkor valahol valami nincs rendben!

Éppen vacsoráztam, ott ült két fickó, szolgálók, a tarkójukon felhajtott gallérral, ott ültek és ittak három-négy koktélt; a feleségem és én, meg a család ott ültünk, néztük őket, mondtak egymásnak néhány kis trágár viccet, befejezték az evést és elővettek egy jó nagy szivart, úgy nézett ki, mint egy texasi ökör szarva, ott ültek és szívták azt a valamit. Azt akarjátok mondani nekem, hogy a Galamb vezetné azt? Nem, uram. Az a Galamb szent. Halleluja! Szent olajat hoz be. Egy kecske lehet, hogy megteheti azt, de egy bérány nem. A Szellem gyümölcse... Ez nem a Szellem gyümölcse.

⁴⁰ Az emberek rock-and-rolt járnak, táncolnak; a mi YMCA-nk [Fiatalok Keresztény Szervezete – a ford.] támogatja ezt és tanítja a rock-and-rolt. Sok egyházi csoportunk az alagsorban vagy valami hasonló helyen szabadidős termet alakít ki és rock-and-rolt tanít az embereinek. Az a dolog a pokolból született; ez egy afrikai tánc. Az arcfestés pogány szokás. Afrikában, (misszionárius vagyok) azok az emberek, akik azt sem tudják, melyik a jobb és bal kezük, figyeljétek meg azokat az asszonyokat, hogy hogyan festenek sárral meg mindennel! Pontosan így van. Ez pogány. Ez az ördög és ez bekúszik a gyülekezeteinkbe, mi pedig Isten bérányainak nevezzük magunkat. Én mondom nektek, újra meg kell találunk a Galambot.

Most azt mondjátok: „Nos, ez nem helyes.” Ha ezt prédikálsz a gyülekezetekben, néhányan azt mondják: „Ó, én soha többé nem megyek vissza.” Felhorkan, mint a farkas. Mit tesz a bérány? Mit csinál egy galamb, ha felhorkansz, mint egy farkas? Elrepül.

⁴¹ „Ezt nem hallgatom tovább. A pásztorom egyre...” Nos, a galamb rögtön elrepül. Pontosan így van. Nem marad ott, ahol a világ belekeveredik, mert még a szagát sem bírja elviselni. Ki nem állja; nem tudja megenni; nem bírja elviselni. És amikor a világgal keveredni kezdesz, akkor a galamb elszáll. És amikor a gyülekezetek kezdik azt mondani: „A csodák napjai elmúltak. Nincs olyan, hogy isteni gyógyítás. Biztos az egész csak mentális dolog. Az ördög teszi azokat a csodákat és mutatja azokat a jeleket. Ez az ördögtől van.” Emlékezzetek rá, a galamb most rögtön elrepül! Mert a galamb galamb-eledellel

táplálkozik [Üres hely a szalagon – a szerk.]: ... „nem csak kenyérrel él, hanem minden Igével, amely Isten szájából származik”.

⁴² [Üres hely a szalagon –a szerk.] „Ez az én amerikai kiváltságom, hogy azt tehetem, amit akarok. Ha egy kis baráti italra vágyom a szomszéddal, ha el akarok menni ide és azt akarom csinálni, ez az én saját kiváltságom.” Így van; ez a te kiváltságod. Nos, ha csak a nemzeti szellem szülötte vagy, akkor továbbra is ezt fogod csinálni. Ha a mennyei Szellemtől születél, akkor többé már nem fogod ezt csinálni. Így van.

Ha a gyülekezet csak egy felekezetet jelent számodra, akkor ott fogsz élni a gyülekezetben, ugyanúgy fogod folytatni és beéred ezzel. De ha bárány természetű vagy, akkor nem bírod elviselni. El tudnád képzelni... látok egy bárányt a mezőn, amint lucernát eszik. És ő ott kint lucernát eszik. Itt van egy disznó, aki egy döglött lovat eszik. El tudnád képzelni, hogy a disznó azt mondja: „Jöjjön ide, Bárány úr és egyen velem egy kicsit!” Nos, a bárány akkor sem tudná megtenni, ha kötelező lenne.

⁴³ Nos, nem hibáztatom a bűnösöket azért, hogy ilyen dolgokat tesznek, ők amúgy is disznók. Ez semmi; én egyszerűen hagyom őket tovább menni. Látod őket odalent, amint isznak, züllenek, káromkodnak, mocskos vicceket mesélnek és mocskos dolgokat mondanak és világiasan viselkednek és azt mondják: „Nem hiszek olyan dologban, mint az isteni gyógyítás.” Hát persze, az rendben van. Amúgy is csak egy disznó; nem furcsa, hogy egy régi, döglött tetemre ül rá a vén keselyű.

Az a meglepő számomra, ha egy olyan ember tesz ilyen dolgokat, aki azt állítja, hogy szereti az Úr Jézust. Ott valahol valami nem stimmel. Valami elromlott valahol. Mert az a galamb, mielőtt az a galamb valaha is bejönne abba a bárányba, annak báránynak kell lennie, vagy különben nem fog bejönni. Lehet, hogy gyárt valami olyasmit és úgy tesz, mintha keresztény lenne. De ha keresztény, akkor minden egyes szóval egyet fog érteni, amit a Galamb ide leírt. Isten Igéje fogja vezetni.

⁴⁴ Tehát felhorkanunk és azt fújjuk: „Huh! Nincs olyan, hogy isteni gyógyítás. Elmentem az egyik vacak összejövetelükre. Jobb, ha távol maradsz attól; az az ördögtől van! Az a fickó egy jövőmondó. Megbűvölik az embereket. Ennyi az egész.” Ez ugyanaz a régi ördög, aki azt mondta: „Ez Belzebub.” Ugyanaz a régi ördög. Megpróbál távol tartani téged attól. Próbáljátok azt meg az Igével! Isten mindent az Igével tesz. A juhok eledele Isten Igéje. Az Ő bárányai ezen az árnyékos, zöld legelőn legelnek.

Ma azon tűnődünk, hogy miért nem lehet nálunk ébredés. Miért nincs ébredés nálunk? Mi a baj, miért nincs? Azért, mert rossz vezetést követünk. Lehet néhány legyártott megtérésünk és elnyújtott összejövetelünk, de amikor valódi ébredésről van szó, akkor mi a baj? Túl sok világot engedünk beszivárogni a gyülekezeteinkbe. Testvérek, ti szolgálók, hiszitek ezt?

⁴⁵ Túl sok a világ a gyülekezeteinkben. Ha mi vagyunk Pünkösöd, akkor legyünk Pünkösöd! Viselkedjünk úgy, mint Pünkösdkor! Éljünk úgy, mint Pünkösdkor! Álljunk ki a pünkösdi áldás mellett, és tegyük azt, amit Pünkösöd megígért nekünk! Nincs szükségünk a... Pünkösöd nem egy felekezet. Pünkösöd egy megtapasztalás. Ez az, amikor báránnyá válsz és a Galamb megragad téged, és elkezd vezetni. Ez az, amikor Pünkösddé válunk. Ez történt odafent, amikor Isten elküldte a Bárányát, és Ő meghalt a bűneinkért és aztán a Galamb visszatért Pünkösöd napján és vezette a Gyülekezetet, ugyanaz a Szent Szellem, amely leszállt az első Bárányra a Jordánnál. Ugyanaz, aki ma is vezet.

Nos tehát, felhorkansz és azt mondd: „Én ez-és-ez vagyok, ehhez a felekezethez tartozom. Mi nem hiszünk semmi ilyesemben.” Hát akkor hogyan fog a szelíd Szent Szellem valaha is táplálni téged? Akkor valami baj van. Ha... Egy kecske ezt elviselné, de egy bárány nem. Egy juh, egy bárány Isten gyermeke. A Szentlélek vezeti Isten gyermekeit.

⁴⁶ És ma, amire ma szükségünk van, az egy újabb megtapasztalás. Amire ma szükségünk van, az a Galamb újabb eljövetele és az, hogy megnyugodjon a gyülekezeten és vezesse azt, és felnyissa a szemünket, és belénk költözzön, hogy láthassuk az Ő Jelenlétének megnyilvánulásait. Ó, ha itt mindannyian, mindenki félre tudná tenni a régi, kecskéhez illő, kételkedő érzését és hagyná, hogy a Galamb ma este bejöjjön... megérezve, amint a Galamb berepül a szívünkbe és elfoglalja a helyét. Nem ment messzire, csak ott ül valahol a póznán és várja, hogy visszatérj. Nem ment messzire. Rögtön visszajön majd.

Emlékeztek, amikor évekkal ezelőtt imaórákat tartottunk és egész éjjel imádkoztunk? Emlékeztek azokra az összejövetelekre? Emlékeztek, amikor voltak régimódi... hallottam, úgy hívták őket, hogy szent hempergők. Kimentek az utcasarkokra, prédikáltak és imádkoztak. És azok a hölgyek, hosszú szoknyában, ott álltak, verték a csörgődobot és az arcukat, hajukat hátrahúzták, mint egy hámozott hagymát. Ó, de gondoljátok, hogy ezek közül az új, 'Szeretjük Susie-t' nézők közül valaki valaha is így kimenne az utcára? Szerintem nem. És aztán próbálja azt mondani, hogy ő egy bárány. Te hitvány kecske! Ez a baj, tulajdonképpen. Így van. Amire ma szükségünk van, az még több bárány, akiket lehet vezetni és akik Isten Igéjével táplálkoznak.

⁴⁷ „Úgy öltözöm, ahogyan akarok, ez az én dolgom.” Nem, nem az. Ez Isten dolga.

„Úgy gondoskodom a családomról, ahogyan akarok. A prédikátornak semmi köze nincs ahhoz, hogy ezt megmondja nekem.” De igen, nekem is van közöm. Úgy kell gondoskodnod arról, ahogy Isten mondta neked, hogy gondoskodj. Így van. Hagyjátok abba ezt a sok ostobaságot! De mi nem tesszük. Látjátok, mi ez? Leengedtük a korlátokat. Mi történt? A Szent Szellem elrepült. Amikor elkezdte így viselkedni, a Szent Szellem elment. Ezért van az, hogy amikor Ő visszajön a gyülekezetbe, csak azon tűnődsz, hogy mi a baj. Látod? Nem semmi, hogy a...

Azt mondod: „Nos, talán én nem mennék ki és nem csinálnám ezt, azt, meg am azt.” Aki a kicsiben vétke, az vétke az egészben. Át kell adnod magad Istennek és hagynod kell, hogy a Szent Szellem vezessen.

Mi a bűn egyáltalán? A bűn a hitetlenség. „Aki nem hisz, az már ítélet alatt van.” Így van. Azért vagyunk bűnösök, mert nem vagyunk hívők. Én... Amikor a papok azokban a napokban, akikre azt mondta Jézus, hogy bűnösök, viperák és fűben csúszó kígyók és az ő atyjuk az ördög, és így tovább, azok az emberek olyan tisztán vezettek, ahogy csak tudtak járni, de az egyházuk vezette őket. Ha a Szent Szellem vezette volna őket, akkor megismerték volna Őt.

Azt mondta: „Ha ismertétek volna az Atyámat, akkor megismerteték volna engem. Ha én nem az Atyám cselekedeteit teszem, akkor ne higgyetek Nekem.” Mert a Galamb volt Őbenne és a Galamb nyilvánult meg. Itt jön; készüljétek fel! És a Galamb ma bennünk ugyanazt fogja előhozni, amit abban a Barányban: ugyanazt a szolgálatot, ugyanazokat a jeleket, ugyanazokat a csodákat. „Aki hisz Énbennem, az is tenni fogja a cselekedeteket, amelyeket Én teszek. Annál többet is fog tenni, mert Én az Én Atyámhoz megyek. Egy kis idő és a világ nem lát Engem többé, de ti megláttok Engem, mert Én veletek leszek, sőt bennetek a világ végezetéig.”

⁴⁸ Ó, micsoda megerősítés látni a bárányt és a galambot együtt: ég és föld egyesül, Isten és ember egyesül! És a világ egyik... a világ bűneit eltörölte vigasztaló csókjával és minden durvaság, és minden halál, minden bánat, és minden betegség eltöröltetett, amikor a Barány és a Galamb egyesült egymással. És ugyanezt teszi veled is, amikor egyesül veled. Amikor a Galamb és a Barány egyesül, a természetük ugyanaz.

Most már értitek, hogyan mondják az emberek, a szolgálók, akiknek, nagy, kiváló papi nevük van és így tovább, tiszteletes atya, doktor Ez-és-az hogy... Hogyan van az, hogy úgy járnak, hogy... „Ne higgyétek el ezt az isteni gyógyítás dolgot; ne higgyétek el ezt a szent hempergő dolgot úgy, mint a pünkösdiek! Ne higgyétek azt!”

Látjátok? Barány helyett kecske. Értitek? Isten Igéjéből táplálkoznak, ez a Barány eledele. Isten vezeti őket és ahogyan azt az első Barányt vezette...

Mi lett volna, ha Jézus előállt volna és azt mondta volna: „Na, várjatok egy percet! Mózes nagy próféta volt; ez az igazság. De azok a napok elmúltak.” Az nem a Barány lett volna, nem lett volna Isten Baránya. Nem, uram. Ő mindig rámutatott: „Nem Én vagyok az, aki a cselekedeteket teszi, hanem az Én Atyám, aki Bennem lakik. Ha nem az Én Atyám cselekedeteit teszem, ne higgyetek Nekem. De ha az Atyám cselekedeteit teszem, akkor ne Nekem higgyetek, higgyetek a cselekedeteknek!” És ez az, ahogy a Barány vezetett. Isten tette azt Őbenne. Azt Isten teszi a Gyülekezetében. Ez Isten az Ő népében ma is. Ez Isten, aki a Szent Szellemen keresztül bemutatja Magát, amint a Gyülekezetében él az Ő bárányaiban. Hiszitek ezt teljes szívetekből? Hajtsuk meg fejünket, csak egy pillanatra!

⁴⁹ Galamb és Bárány... Amíg hallgatjátok, a legkiemelkedőbb Igevers, az egyik, ami eszembe jut, amikor Jézus azt mondta: „Atyám, (gondoljatok bele) Atyám, odaszentelem Magam értük.” Gondoljatok bele! „Atyám, odaszentelem Magam értük.” Mit csinált? Példát mutatott; Ő Bárány volt. Mit tett? Joga volt egy otthonhoz: ember volt. Joga volt ahhoz, hogy megházasodjon: ember volt. Joga volt jó ruhákhoz: ember volt. De Ő odaszentelte Önmagát; lemondott róla. Lejőhetett volna a dicsőség folyosóin a teljes emberi termettel, angyali kórossal. Biztosan. De Ő odaszentelte magát.

Legalább egy szép tiszta ágyban születhetett volna valahol, de Ő jászolban született egy trágyadomb fölött, egy kölcsönvett jászolban. De Ő odaszentelte Magát. Miért? Ő volt a Bárány. Látjátok, barátaim, vissza kell térnünk a futószalagos vallásoktól és így tovább és mindezekről, amelyek eltávolítanak minket a valódi dolgoktól. Alázzátok meg magatokat! Maradjatok alázatosak: „Uram, szentelj meg engem!”

⁵⁰ Jézus kiképzett néhány embert, tizenkét embert, akik az Evangéliumot az egész világba elviszik majd. Ezért megszentelt életet élt és lemondott minden világi élvezetről az ő kedvükért. Nekünk is le kellene mondanunk a világi öltözködésünkről, a világi örömeinkről és az ehhez hasonló dolgokról azokért az emberekért, akiket Istenhez akarunk vezetni, a külvilágért. Engedjétek be ma este a Galambot! Szenteljétek meg magatokat, hogy az igazi hit Galambja bejöjjön és elfoglalja lakhelyét!

⁵¹ Mennyei Atyánk, a Bárány és a Galamb üzenete: hogyan kell a Bárányt, egy ártatlan kis lényt vezetni. Nem próbálja a saját gondolkodását használni. Vezetni kell őt. Azért lett ilyennek teremtve, hogy a pásztor vezethesse.

Istenem, vegyél ki belőlünk minden nagyravágyást! Vedd ki belőlünk a nagyképűséget, a gőgös érzéseket és a mindentudást; vedd ki belőlünk, Uram! Minden kételkedést és ellentmondást, ami beopta magát, vedd ki belőlünk, Uram! És hadd szálljon le ma este a Galamb, szálljon be minden szívbe, hogy feladjuk jogainkat, feladjuk mindazt, amiről úgy érezzük, hogy amerikai állampolgárként jogunk van hozzá. Mondjunk le róla, hogy a Galamb elvezethessen bennünket a békességhez, a jósághoz, a kegyelemhez és Isten dicsőségéhez.

⁵² Atyám, ma este átadom magam Neked a gyógyító szolgálatra, amely most kezdődik. Hadd szálljon le a Galamb, Uram! Hadd jöjjön a szívembe, a számba, az elmémbe, a szemembe, a hangomba, és hadd tudják meg ott kint, Uram, hogy Az Te vagy! Hadd jöjjön Ő belénk, és együtt ítélje el a bűnt, ítélje el a betegséget! A bűn minden tulajdonsága meneküljön el ma este! Ez a gyülekezet ma hadd menjen ki úgy innen, mint egy átmosott, megszentelt, betöltött, hívó, Szentlélekkel teli gyülekezet és járjon úgy ettől az estétől kezdve, Uram, és törjön elő egy nagy ébredés az országban, amiért imádkozunk! Hadd lássunk újra lelkeket az oltár körül és lángoljanak fel az ébredés tüzei, minden gyülekezet legyen telve, hogy új gyülekezeteket kelljen építeni, vasárnapi iskolai termeket felhúzni!

Istenem, add meg ezt ma este, közel az Úr Jézus eljövételéhez, mivel hisszük, hogy az hamarosan bekövetkezik. Mondjunk le minden világi dologról, hogy megtaláljuk Krisztust az életünkben, hogy az Ő Szelleme vezessen minket! Add meg ezt, Uram!

⁵³ Na most, tudom, hogy ez a kis üzenet kissé darabos volt, és bár vigyázok a hangomra, hogy ne rekedjek be, imádkozom, hogy ez valahogyan, ma este megragadjon. Hogy mostantól fogva legyen ott valami mély, szilárd és stabil, hogy minden ember itt gyümölcsöt tudjon teremni. Ne próbáljanak meg semmit gyártani, vagy kigondolni, hanem csak adják át magukat a Szent Szellemnek és megteremjék a hit, békesség, öröm, jóság, irgalmasság, mértékletesség és Isten minden jó ajándékának gyümölcsét.

Jöjjön a gyülekezeteikbe prófétálás, nyelveken szólás, annak magyarázása, ismeret, bölcsesség! Add meg ezt, Uram! Hadd keljen fel ez a nagy pünkösdi gyülekezet és rázza ki magát a porból, térjen vissza a régi utakra és kérje azt, Uram, és járjon azokban, mert az a régi jó út. Ez egy régi evangéliumi út, s bár megszólják, mégis ez a legdicsőségesebb dolog, ami a földön van, mert a Galamb leszállt, hogy bárányokat találjon, akiket vezethet.

⁵⁴ Isten el tudta veszíteni a Saját drága életét, önként ment a keresztre fiatalemberként és meghalt értünk: „Ne az Én akaratom, hanem a Te akaratom legyen meg.” Bizonyára mi is le tudunk mondani a bűneinkről és a világi dolgainkról, hogy élvezhessük Isten üdvösségét, hogy élvezhessük az Örök Életet az eljövendő korszakokon keresztül, hogy megtaláljuk azt, amiért Ő meghalt, Isten drága Báránya. Add meg ezt ma este, Uram, csendesen és ünnepélyesen lehorgonyozva minden szívben... Mindezt Neked ajánlom, Uram, ahogy beteg gyermekeidet imádkozásra hívjuk. Ama Báránynak sebei gyógyítsanak meg minden bárányt, aki beáll a sorba, vagy aki az épületben van! Jézus Nevében kérjük. Ámen.

⁵⁵ Szeretem a Szent Szellem édességét, ugye ti is? Az mélyen belém hatol. Arra gondolni... Visszanézni a gödörre, ahonnan jöttem visszanézni... Nem szívesen ítélem meg így a bűnt. Néha nem személyesnek szánom, hanem szolgálóként, én... De az életemben betöltött hivatalom szerint el kell ítélnem azt, barátaim. Nem tarthatom vissza. Senkit nem akarok megbántani, de célom, hogy azt megítéljem. Igen. De szeretném, ha tudnátok, hogy ezt szívből jövő kedvességgel mondom. Isten tudja ezt.

⁵⁶ Nemrég összejövotelt tartottam egy városban; bementem egy helyre. Az utca túloldalán ettünk egy kis Dunkard étteremben. Ez valahol Ohióban volt. Drágám, emlékszel, hogy hol volt? Elfelejtettem. Valahol Ohióban volt, egy nagy fegyverraktár épületében voltunk. Telt ház volt, több ezer ember. Kint tartottak vidéken, mert olyan sokan tudták, hogy hol lakok. Kimentünk vidékre és átmentünk egy kis Dunkard étterembe, nagyon szép, tiszta volt, a kis hölgyek, akik ott járkáltak, nagyon kedvesek voltak, meg minden. Aztán vasárnap bezártak és elmentek gyülekezetbe. És két napja nem ettem, úgyhogy délután prédikálnom kellett.

⁵⁷ Átmentem egy modern kis étterembe az utca túloldalán, vagyis az út túloldalán, ahol az autópályák keresztezik egymást és átmentem oda és amikor beléptem, szégyenletes volt. Egy rendőr állt ott és játékgépen játszott, egy rendőrtiszt, aki körülbelül velem egyidős lehetett. Nő volt, tudjátok, de egy nőt ölelt erkölcstelen módon miközben nyerőgépen játszott, pedig a szerencsejáték illegális Ohio-ban. Hát tessék.

Beljebb pillantva láttam, hogy ott áll néhány Elvis Presley utánzat kacsafarok frizurával és mindenféle butasággal, huligánok, csüngő nadrággal, úgy álltak ott fiatal lánnyal a karjukban. Egyszerűen nem tudom ezt elmondani vegyes hallgatóság előtt.

⁵⁸ Jobbra néztem; ott ült egy idős asszony, majdnem nagymamám lehetne, lila izével az ajkán és ugyanilyenre festett lábkörmökkel és egy ilyen kis erkölcstelen ruhában, és szegény pára: a bőre így lógott le a karján és az arcán olyan kis kék foltok voltak, odafestette őket, és a haja kékre volt festve. Néztem és azt gondoltam: „Ó, te jó ég!” És két öregember ült ott, nyár volt, az egyikükön nagy katonai kabát, a sála így lelógott és ott ült azzal a szegény asszonnyal és sörözgettek, ittak. Az egyikük felnézett a másikra és azt kérdezte: „Gondolod, az eső árt a rebarbarának?” Elnézést kértek és kimentek a mosdóba.

És én ott álltam; azt mondtam: „Istenem, Te, a Te szentségedben, hogyan tudod ezt elviselni, amikor engem megöl, ha rájuk nézek? Miért nem törölsz el az ilyet a földről? Ne engedd többé, hogy itt legyen!” Azt mondtam: „Az én kis Sárámnak és Rebekámnak ilyen világban kell felnőnie.” Azt mondtam: „Istenem, töröld el a földről; Te szent vagy, hogy nézheted ezt?”

Valami azt mondta nekem: „Menj az ajtó mögé!”

⁵⁹ Hátramentem az ajtó mögé és megálltam ott. Vártam egy kicsit; jött egy látomás: Láttam, hogy hogyan forog a világ. És a világ körül köd volt, ami úgy nézett ki, mint a vér, ami szét lett szórva. Odanéztem és ott voltam én, amint helytelenül teszek dolgokat. Minden egyes alkalommal, amikor valami rosszat tettem, a bűneim elindultak Isten felé és Isten megölt volna engem azokért, de Jézus ott állt, mint egy lökhárító. Ő felfogta azokat. Láttam, ahogy a könnyei végigfutnak az arcán és ha valami más rosszat is tettem az Ő Vére felfogta azt, megakadályozta, hogy elérjen engem, hogy megöljön. Isten megölné engem. „Amelyik napon eszel abból, azon a napon meghalsz.”

És ezt néztem. A látomásban odamentem Hozzá és azt mondtam: „Uram, szégyellem magam.” Ott feküdt a könyvem és mindenféle gonoszság volt beleírva. Azt mondtam: „Megbocsátasz nekem, Uram, hogy ilyen helyzetbe hoztalak? A bűneim miatt kellett meghalnod értem? Ó, Bárány, kérlek, bocsásd meg bűneimet! Többé nem teszek ilyet.”

Odanyúlt, így megérintette a kezével és azt írta keresztbe a könyvön a Saját Vérével: „Megbocsátva”, majd Maga mögé dobta. Aztán pedig nyitott egy új könyvet.

Azt mondtam: „Köszönöm, Uram! Bármilyen megteszek, amit mondasz nekem. Szeretlek, Úr Jézus.”

⁶⁰ Azt mondta: „Most ingyen megbocsátok neked mindenért, amit tettél.” Aztán megfordult és megláttam az asszonyt. Azt mondta: „De te el akartad őt söpörni a föld színéről.”

Ó, nagyon kicsinek éreztem magam. Azt mondtam: „Bocsáss meg nekem, Uram!”

Amikor a látomás elhagyott, odamentem a kis asztalhoz, ahol az asszony ült majd megkérdeztem: „Hogy van?”

Felnézett; félig részeg volt. Csuklott párat és azt mondta: „Ó, helló.”

Azt kérdeztem: „Leülhetek?”

„Köszönöm, van társaságom.” – mondta.

„Nem úgy értettem.” – válaszoltam. „Csak szeretnék önnel néhány szót váltani.”

Azt mondta: „Mondja csak.”

Leültem és azt kérdeztem: „Mióta él ilyen életet?” Rám nézett, szegény asszony, és azt gondoltam: „Ó, bármin is ment keresztül...” És elmondtam neki, mi történt. Azt mondtam: „Bocsásson meg.”

Azt kérdezte: „Maga az a lelkész itt, Branham úr, aki...?”

Azt mondtam: „Én vagyok.”

Odanyúlt, megfogta a kezemet, reszketett, sírni kezdett: „Uram,” – mondta – „a férjem prédikátor volt. A halála után... van két lányom; mindketten vasárnapi iskolai tanítók.

És elmesélte nekem a történetét, hogy mi történt, hogy hogyan él. Azt mondta: „Számomra már nincs remény.”

Azt mondtam: „De igen, van. De igen, van.”

Azt mondta: „Szeretnék egyenesbe jönni. De nem tudom, hol kezdjem el.”

Azt válaszoltam: „Épp itt és most. Isten megmutatta nekem ott, az ajtó mögött azt a látomást, mikor azt akartam, hogy Isten sújtsa le önre. És Jézus azt mondta, hogy Ő megbocsájt nekem, pedig én el akartam ítélni önt. Hölgyem, bocsásson meg nekem!”

Megfogta a kezemet. Letérdeltünk, a rossz kis rövidnadrágjában, pont’ ott, a padló közepén és igazi imaórát tartottunk ott. Mikor végeztünk, az ott lévő emberek sírtak.

⁶¹ Én mondom nektek, testvérek, néha fel kell szólalnunk a bűn ellen; nem azért, hogy megbántsuk az illetőt, hanem hogy felismerésre készítsük. Mint a mi Urunk, mi sem akarunk bántani vagy rosszat tenni; Isten tudja ezt. Soha nem ez van az én lelkemben, hanem az, hogy megpróbáljuk az embereket felismerésre vinni, hogy mi is történik. Értitek? És azért teszem ezt, hogy elhagyjunk minden hitetlenséget és a világ dolgait, visszatérjünk, és legyünk igazi édes, alázatos keresztények és Őérte éljünk.

⁶² Mennyei Atyám, imádkozom, hogy küldd el ma este a Galambot, és vezess mindannyiunkat oda, csendesen és édesen arra a valódi helyre! Illés egy barlangban feküdt

és

a barlangban elvonult a szél, villám cikázott, mennydörgés robajlott, remegett a föld, de egy csendes kis Hang vonzotta a prófétát.

Istenem, add meg nekünk ma este, hogy... Minden elmúlt. Hadd vonzza az a csendes kis Hang ma este az embereket egy igazi megszentelt életre, egy olyan életre, amely kiáll az Istene mellett, amely kiáll a gyülekezete mellett, amely kiáll a pásztora mellett, amely kiáll Krisztus ügye mellett, amely felemeli a zászlót, amely úgy él, úgy cselekszik, úgy öltözködik, úgy jár, olyanokkal barátkozik, úgy él a környezetében, olyan sós lesz, hogy mások is megszomjaznak, hogy olyanok legyenek, mint ők.

Add meg ezt, Uram! Soha ne legyen a gyülekezetünk annyira szennyezett, hogy úgy nézzen ki, mint a világ többi része, ahol nem lehet megkülönböztetni a bűnöst a szenttől! Istenem, add, hogy igazi legyen! Imádkozom, hogy tedd valóságossá, Atyám, miközben arra kérlek, hogy ma este segíts nekünk és mutasd be, hogy itt vagy, ahogy igazolod ezeket a dolgokat! Jézus, a Te Fiad Nevében.

⁶³ Miközben meg van hajtva a fejünk, van-e olyan ember ma este az épületben... Vagy úgy mondanám, hányan szeretnék ezt az igazi békés, édes életet élni és a Bárány, vagyis a Galamb által vezetve lenni? Szeretném, hogy mindenki hajtsa le a fejét és csukja be a szemét. Nem az oltárhoz szeretnék kihívni; csak a szíveteket akarom megismerni. Emeljétek fel a kezeteket, mondjátok... Isten áldjon meg benneteket! Ó, ez... Nézzétek, az egész épületben mindenhol, mindenhol. Biztosan.

Mennyei Atyánk, add meg ezt! Kérlek, Istenem. Sokan vannak itt akik, ha egy év múlva visszajövök, nem lesznek itt. Lehet, hogy én sem leszek itt, Uram, egy év múlva. Egy nap mindannyiuk előtt kell találkoznom Veled és a látomás szerint, amit a minap mutattál nekem, Uram, minden lehetőséget meg akarok ragadni, hogy megnyerjek valakit. Add meg nekik a szívük vágyát ma este! Isten Galambja vezessen minket mélyebb mélységekbe és magasabb magasságokba, a Szent Szellem vezetése által, Jézus Nevében kérjük. Ámen.

⁶⁴ Azt hiszem, a fiam nemrég mondta nekem, amikor bejöttünk, amikor találkoztunk vele odakint, hogy ötven imakártya van felsorakoztatva ma estére, amit odaad az embereknek. Sorba állítjuk őket, és imádkozunk értük. Elfelejtettem, hogy milyen... C, Billy, nem...?... C, egytől ötvenig. Most pedig elhozzuk ezeket... [Üres hely a szalagon –a szerk.]

A kis hölgy ott fent a kockás ruhában, melyik részről... valahonnan délről. Ha eszedbe jut, miközben mesélek. Te...

⁶⁵ Nagyon zuhogott az eső és a helyiség tele volt és körben, a falak mentén is álltak. És így... Billy imakártyákat osztott ki és aztán... Volt ott egy kis anyuka, aki fel-alá járkált egy kisbabával egy takaróban. És volt egy másik kis asszony is, aki ott ült egy olyan kis skótkockás ruhában, vagy mi is volt az, egy kis keresztény szent, aki ott ült elől. És ő... Ennek az anyának nem volt hova leülnie a kisbabával. És ez az anyuka megsajnálta azt a kisbabát

és ezt a kis asszonyt, aki fel-alá járkált és a Szent Szellem azt mondta az anyukának: „Imádkozz azért a kisbabáért!”

Ó, mondta: „Nem tudnám ezt kérni attól az asszonytól.”

„Imádkozz a kisbabáért!”

Ó, én... a legjobb, ha azt teszed, amit Isten mond neked. És amikor a közelébe ért... Azt mondta: „Nos, legközelebb, amikor ideér, megkérdezem, hogy imádkozhatok-e a babáért.”

És amikor a közelébe jött, egy imakártya volt nála. Ó, azt mondta: „Nem kérhetem, hogy imádkozzak azért a babáért, mikor Branham testvér fog imádkozni érte.” Mintha ez jelentene valamit... bárki is. Azt mondta: „Branham testvér fog imádkozni azért a babáért.”

⁶⁶ A Szent Szellem tehát tovább foglalkozott vele és az idő csak telt. Én még nem jöttem és akkor az asszony azt mondta – nos, olyan meggyőződésre jutott, hogy azt mondta: „Testvérnő, nem akarsz leülni a kisbabával?”

„Ó,” – mondta – „nem akarom elfoglalni a helyét, kedves.”

Valószínűleg annak a kis anyukának az együttérzése nagyobb volt a baba iránt, mint az enyém lett volna. És azt mondta: „Testvérnő,” – mondta – „ülj le ide, foglalj helyet! De el akarok mondani valamit; tudom, hogy keresztény vagy.”

Azt mondta: „Igen, asszonyom, az vagyok.”

És azt mondta: „Én is keresztény vagyok. Isten folyamatosan azt mondja nekem: 'Imádkozz azért a kisbabáért!'" És így folytatta: „Van imakártyád. Branham testvér imádkozni fog azért a babáért.”

Azt mondta: „Remélem, ma este szólítani fogja a számomat. A kisbabámmal vagyok itt. Nagyon beteg. Remélem, szólítani fogja a számomat.” – mondta.

És azt mondta: „Nos, ülj csak le ide és hadd imádkozzak a babáért, hogy le tudjam ezt tenni a szívemről.” Azt mondta: „Mert kárhoztatva érzem magam, ha nem teszem meg.”

Azt válaszolta: „Hát persze, kedves, imádkozzon csak a babáért!”

És elimádkozott egy kis imát és azt mondta: „Úr Jézus, Te intetted a szívemet és én csak rátettem a kezemet a kisbabára. És ha rosszat tesz, amikor a Te szolgád majd imádkozik érte, ne hagyd, hogy ez visszahasson, Uram. Én csak próbálok enyhíteni az érzéseimen.” A Szent Szellem volt, aki mondta azt a kis asszonynak.

⁶⁷ Így hát imádkozott a kisbabáért, és az asszony odaadta a hölgynek és a kisbabának a széket, akinél az imakártya volt, majd a kis asszony felment és megállt ott fent, a karzaton. Nos, egy idő után az eső egy kicsit alábbhagyott és bejöttem, felmentem az emelvényre, prédikáltam egy kicsit, összehívtam az imasort és csak úgy tíz kártyát hívtam, vagy akörül, mert ezeknek mind a megítélésben kellett jönniük. És néha amikor eljutottam tízig, már

majdnem kikészültem, ha ez egy új összejövétel volt. Szóval, amikor ők... azt mondtam nekik: „Nos, barátaim, ez a ti hitetek, hinnetek kell benne.”

Szóval amikor szólították a számot, azt hiszem, húsztól harmincig vagy valami ilyesmi, vagy harminctól negyvenig, bármennyi is volt, az a kis asszony körülbelül a negyedik volt a sorban a babával. Az a kis anya akkor már nagyon jól érezte magát, szóval feljött a kisbaba és az anyuka. És a kicsin egy takaró volt *így*, nagyon beteg volt. Odajött, ahol az imasor állt és amikor feljött, megkérdeztem: „Hogy van?” Felvették szalagra (Látjátok?); innen tudtam meg mindent erről. Szóval azt mondtam: „Üdvözlöm.”

Azt válaszolta: „Üdvözlöm.”

Azt mondtam: „Úgy gondolom, idegenek vagyunk egymásnak.” (Ekkor megpróbáltam kapcsolatba lépni a szellemével. Értitek?)

„Igen, uram, így van.” – mondta.

Azt mondtam: „Nem magad miatt vagy itt, hanem a gyermeked miatt.”

Azt mondta: „Így van.”

Azt mondtam: „Leukémiás.”

És azt mondta: „Így van. Az orvosok csak néhány hónapot adtak neki.”

Azt mondtam: „Várj egy percet! A kisbaba már meg van gyógyulva. Van itt egy kis asszony, aki épp most imádkozott érte, egy kis skótkockás ruhát visel.” Azt mondtam: „Pár perce imádkozott a babáért. Ő az, aki ott áll, a neve *Ilyen-és-ilyen* asszony.” Tehát az engedelmesség jobb, mint az áldozat.

⁶⁸ Ez ugyanaz a Szellem, aki ma este bizonyosságot tett nektek: „Én vagyok a Galamb, itt vagyok. Ti vagytok az Én bárányaim. Meg akarlak gyógyítani titeket.”

Nos, csak mondd azt, hogy „Köszönöm, mennyei Atyám!” Menj el gyógyultan! Így kell ezt csinálni.

Rendben, hívjuk az imasorunkat! Én csak beszélek tovább; olyan kedves közönség vagytok és olyan figyelmesen ültök. Ezt igazán értékelem. Most pedig lássuk az imakártyát... Nos, hozzuk fel mindet, és imádkozzunk értük! [Üres hely a szalagon – a szerk.]

⁶⁹ Ha a Szent Szellem egyszer csak megragadhat... Keményen próbálkoztok; tudom, hogy így van. Látjátok? Próbáljátok belenyomni magatokat, de ha csak... Ne próbáljátok erőltetni; csak engedjétek el magatokat! Értitek? Csak hagyjátok, hogy Isten tegye meg! Biztos, hogy csodálatos lesz. Ha hagyjátok, hogy Isten tegye azt, egy beteg ember sem marad közöttünk. Ha most mindannyian teljes szívvel, teljes erőből hisztek, Isten megadja nektek a gyógyulásokat, látjátok. Hiszitek ezt?

Drága Uram... Én hiszem, hogy ez már történik is. Ó, ha csak folytatódna! Mielőtt bárki is beállt volna az imasorba, már akkor láttam, hogy az a Fény tett egy kört pontosan itt, *így*. Figyeltem, hogy megáll-e valaki fölött és *erre*, ebbe az irányba indult. Most csak legyen hitetek!

⁷⁰ Hányan láttátok már az Úr Angyalának képét? Megvan itt nekünk. Ott van a könyvekben és így tovább. Éppen azt láttam az imént is. Valahonnan onnan jött, *erre* körbe ment és *erre* az oldalra jött. Mindig a jobb oldalamba jön, és jött ezidáig, az imasorban. Ez az oka annak, hogy az embereket erre viszem. Soha nincs imasorom balról, csakis jobbról jön. Mert Ő mindig ott áll, mindig ott látom Őt, azon az oldalon.

Tehát régen úgy volt, hogy bal oldalról hoztam az embereket, amikor azzal a kezemmel fogtam meg őket. De így ez egy látomás; Ő *ezen* az oldalon áll.

⁷¹ Most pedig, szolgáló testvérek, azt akarom, hogy higgyetek mindnyájan teljes szívvel! Azt akarom, hogy legyen hitetek és nézzétek azokat az embereket! Nos, Isten egy Atya? Hányan hiszitek, hogy Isten a mi Atyánk? Jézus Krisztus Atyja; Ő a mi Atyánk. Mi örökbefogadott gyermekek vagyunk. Tehát Ő a Galamb.

Hányan hiszitek, hogy Isten kegyelméből az Ő bárányai vagytok? Emeljétek fel a kezeteiket! Jól van. Rendben. Tehát hagyjuk, hogy Ő vezessen minket! Szeretnék látni valakit a közönség soraiban, hogy lássátok, hogy nem csak a sorban lévő emberek, az csak...

Tudjátok, miért adunk imakártyát? Azért, hogy az emberek ne tolakodjanak. Látjátok? Valószínűleg van itt még két-háromszáz ember, vagy négyszáz is, akik imádságot kérnek. És ha megvan neked a megítélés, testvér, akkor egymáson ugrálnak át, rendetlenség van. Ez egy aréna. De ma este nem így van; ez ma este egy gyülekezet; Isten gyülekezete ül most itt. Tehát azt akarjuk, hogy minden rendben történjen. Ha engeditek, hogy kimenjen a rendből, figyeljétek meg, milyen gyorsan elrepül a Szent Szellem. Ó, az félénk.

⁷² Valaki csak kezdjen el hitetlenkedni; csak figyeljétek, hogyan megy el, olyan gyorsan, ahogy csak tud. Egyszerűen nem marad ott, ahol hitetlenség van. Egyszerűen nem fogja megtenni. Nagyon, nagyon félénk. Ez az oka, testvéreim, drága testvérnőim, Isten áldja meg a szíveteket, hogy a nők öltözködéséről beszélek, én... Ezek nem ti vagytok. Ezek a modern nők, akik úgy csinálják. De nézzétek, én csak próbállak figyelmeztetni titeket a gyermekeitek miatt, akik majd jönnek, meg efféle dolgok. És vigyázzatok minden lépésre, ne csináljátok ezt!

Tegnap este láttam *ezen* és *azon* az oldalon tizenéves lányokat, fiatal hölgyeket, akik most visszatérnek az üdvösségükért. Mennyire értékelem ezt. Ó, épp az élet útkereszteződéseinél. Milyen kegyelem, hogy Isten megteszi ezt értünk.

⁷³ Nos, mindenki beállt? Mind az ötvenen ott vannak? Van valahol, valaki, aki megpróbál hinni ott kint, valahol. Az csak... nincs rá szükség. Ha azt mondanám, hogy meg tudom ezt

magyarázni... nem lehet. Hányan tudják ezt? Nem tudod megmagyarázni Istent. Ez az oka annak, hogy az összes próbálkozásunk és babonáink...

⁷⁴ Az Édenkertben két fa volt. Hányan tudjátok ezt? Az egyik az Élet fája volt, a másik pedig a tudás fája. És amikor az ember elhagyja az Élet fáját, hogy a tudás fájáról egyen, mindig elpusztítja magát, elválasztja magát Istentől. Tehát soha nem ismerheted meg Istent tudás által; hit által kell megismerned Őt, csak el kell hinned. Ez nem tudás által jön; ez a hit. Látjátok?

Szóval minden alkalommal, amikor itt harapunk... beleharaptak... Az első harapás elszakította a közösséget a Teremtőjétől. Aztán kiharapta a puskaport, megölte a bajtársát, a barátját. A következő dolog, kiharapott egy autót: többet megöl, mint az összes lőpor. Most pedig leharapott magának egy atombombát; vajon mit fog csinálni azzal? Látjátok?

⁷⁵ Isten soha nem pusztít el semmit. Az ember a tudás által önmagát pusztítja el. Ne felejtsetek ezt el! Isten nem pusztít el semmit. Isten örökkévaló; Ő nem pusztít el semmit. De az ember a tudása által önmagát pusztítja el. Amikor eljutunk egy olyan helyre, ahol azt mondod: „Nos, nincs olyan, hogy Szentlélek; az isteni gyógyítás téves.” Ne feledjétek, hogy a saját butaságod pusztít el téged. Azt hiszed, hogy ez tudás, de ez butaság. Így tehát elpusztítottad magad; távolabb küldted a lelkedet Istentől, ahogy ezt tetted. Látod? Miért nem dobod el a saját elgondolásaidat és mondod: „Ó, Isten Galambja, gyere, vezess engem!” Nézzétek meg, hová visz titeket: egyenesen vissza az Ő Igéjéhez. „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, ami Isten szájából származik.”

⁷⁶ Most pedig szeretném tudni, hányan vannak az imasorban, akik nem ismernek engem, és én sem ismerlek titeket. Akik nem ismernek engem, emeljétek fel a kezeteiket, ti, akik... Hányan vannak a hallgatóságban, akik nem ismernek engem? Emeljétek fel a kezeteiket! Fent az erkélyeken és így tovább. Jól van.

Nos, Isten az én bírám, megismerkedtem itt néhány drága testvérrel, különösen az elnökkel, Hobson testvérrel; egyedül őket ismerem. Aztán találkoztam még néhány testvérrel, akik ismerik őket. És mindannyiukkal kezet fogtam, de testvérek, ha itt nem is ismerlek meg benneteket igazán jól, majd a tó túloldalán, amikor odaát leszünk, akkor... ott veletek leszek és mi együtt szolgálók vagyunk.

⁷⁷ Néhányan közületek már akkor hirdették ezt az Evangéliumot, amikor én még egy kis bűnös fiú voltam. Tényleg nektek ott kellett lennetek. Nos, mi volt az? Levágtátok a bokrokat és feltöltöttétek az utat, hogy nekem sokkal könnyebb legyen a futás, mint nektek. Szóval szeretném, ha tudnátok, hogy ezt a szívem mélyén tudom. Egy dicsőséges napon, amikor kezet fogunk veletek az asztal felett, majd meglátjuk, hogy kik kapják a koronát: ti, testvérek, akik tényleg a díjért küzdöttetek és megkönnyítettétek nekem az utat. Hosszú évekkel ezelőtt, még mielőtt valaha is beléphettem volna a szolgálatba, prédikáltatok, hogy ezek a dolgok el fognak jönni, azt hirdettétek, hogy ezek a dolgok meg

fognak történni. Látjátok, kiköveztétek az utat. Ezeknek az embereknek prédikáltatok, akik idejönnek és pontosan látják. Mindig tiszteljétek a pásztorokat! Minden tiszteletet megérdemel, amit csak adhatsz neki. A Biblia mondja ezt. Igen. És nyomtató ökörnek ne kösd be a száját!

⁷⁸ Nos, réges-régen, amikor kint voltak a sarkon és kiszaladtak a városból és kukoricát ettek a vasúti sínekről, vagy bármit is csináltak, ők készítették elő az utat ehhez és ezt soha ne felejtsetek el! Amikor ezek az új evangélisták jönnek a szolgálati útjukkal, ne... Ne feledjétek, ha operációra lenne szükségetek, akkor azt akarnátok... Nem akarnál olyan új diákot, akinek nincs tapasztalata. Olyat akarnál, akinek van némi tapasztalata. Mi a helyzet azzal, ha a lelket kell operálni? Így van, testvéreim. Biztos, hogy így van.

⁷⁹ Nos, ez egy ajándék. Hadd magyarázzam el egy pillanatra! Ez egy ajándék, csak egy módja annak, hogy átadjam magam a Galambnak. Ilyenkor nem használom a saját gondolkodásomat, a saját látásomat, a saját szavaimat; csak megnyugszom Őelőtte. Ez egyszerűen csak egy ajándék, hogy tudom, hogyan kell ezt csinálni. És amikor ez megtörténik, akkor az ... most is nyugodt vagyok. Látjátok?

És mindegyikőtök egy szellem. Ha nem lennétek azok, halottak lennétek. Tehát amikor hitetlenség van bennetek, megérezem, hogy bejön. Egy kis kételkedés, azt megérezitek. De amikor hit jön, azt is érzitek. Értitek? Nos, a hitetek hozza ezeket a látomásokat. Isten tudja ezt. A ti hitetek teszi ezt, nem én. Nem én irányítom. Az irányít engem. Én csak ellazulok és bármit is tesz Ő, én elmondom, amíg el nem kezdek nagyon gyengülni és akkor érzem, hogy roskadozom és aztán... Tudom, hogy ha így folytatom, egy kis idő múlva Roy testvér vagy Billy Paul kapnak el engem.

⁸⁰ És így aztán vannak más alkalmaim, más esték és próbálom kihúzni magam... Az ajándék nem nekem szól, hanem nektek. Ha tudni akarok valamit, azt mondom: „Uram, mi az? Mi az?” Ő nem mondja meg, hacsak nem akarja. De amikor ellazítom magam egy ajándék által, akkor ti használhatjátok azt. Hányan értik ezt meg? Ez a ti saját hitetek.

Ha csak erre nézel, mint az asszony, aki megérintette a ruhája szélét, és hiszed és tudod, hogy Ő a Főpap... Látjátok? Nos, az egyetlen módja annak, hogy Isten ajándékából bármit is kapjatok, ha tisztelettel és megbecsüléssel közelítetek hozzá. Mi lett volna, ha Márta azt mondja: „Nem voltál itt; miért nem jöttél, amikor hívtalak? A testvérem, Lázár már négy napja halott. Úgy gondoljuk, hogy Te egy képmutató vagy. Többé nem akarjuk, hogy bármi közünk legyen Hozzád.” Az soha nem történt volna meg.

⁸¹ Mi lett volna, ha úgy válaszol a siróföníciai asszony az Ő Szavára: „Uram, könyörülj a lányomon, mert az ördög sokféleképpen kínozza!”

Jézus így szólt: „Nem illendő, hogy elvegyem a gyermekek kenyerét és nektek, kutyáknak adjam”. Húú!

Mit mondtál volna? „Én, egy kutya? Szent hempergő, nekem semmi közöm hozzád! Menj csak!”

Nem, ő azt mondta: „Ez az igazság, Uram, de a kutyák is esznek a morzsákból a gazdájuk asztala alatt.”

Ő megfordult, és azt mondta: „Mivel ezt mondtad...” Az ő megközelítése... Értitek?

Márta azt mondta: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. De még most is, ha bármit kérsz Istentől, Isten megadja neked.” Ó!

Azt mondta: „Én vagyok a feltámadás és az Élet. Aki hisz Bennem, ha meghal is, élni fog. És aki él és hisz Énbennem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?”

Azt mondta: „Igen, Uram.” Annak nevezte Őt, ami valójában volt: „Uram.” „Igen, Uram. Hiszem, hogy Te vagy az Isten Fia, akinek el kell jönnie a világra.”

Testvér, valaminek történnie kell. Ez minden. Méltó... Ez volt az. Ez kellett hozzá, hogy Ő megtegye. Ez kell ahhoz, hogy minden alkalommal megtegye.

⁸² Tehát ha ugyanezzel a tisztelettel közeledtek Istenhez, ti ott kint, imakártya nélkül... Én őértük itt, a sorban állókért fogok most imádkozni. Csak hogy megmutassam nektek, hogy ez lesz, én... Ne felejtsem el levenni ezt az órát előtte. Én talán... Én egyszerűen csak imádkozni fogok ezekért az emberekért az imasorban, és aztán ti vagytok azok, akik a megkülönböztetést végzik. Ti csak higgyetek teljes szívből! Higgyetek teljes szívből!

Elmondhatom, mielőtt még az összejevetel elkezdődik, mielőtt az imasor elkezdődik...

Meg akar szabadulni ettől az asztmás köhögéstől, hölgyem? Hiszi, hogy Isten meggyógyítja? Ha hisz és nem kételkedik, akkor meggyógyul.

⁸³ Egy férfi ül itt hátul és a férfi szívbeteg, kórházban volt. Ha hisz, uram, teljes szívből, akkor Isten meggyógyítja. Howard úr, legyen hite! Uram, van imakártyája? Nincs imakártyája? Idegen vagyok önnek; nem ismerem önt, soha életemben nem láttam; teljesen idegenek vagyunk. Mindaz, ami elhangzott az igazság? Ha igen, akkor emelje fel a kezét! Rendben. Jézus Krisztus meggyógyítja önt. Most menjen haza, meggyógyult. Tudja, hogyan értem?

Hogy érzi magát? Jobban van már, testvérnő? Most már elmúlik az a rossz köhögés, menjen haza és legyen egészséges! Ha hinni tud.

⁸⁴ Mit gondol, uram, ott hátul azzal a lábproblémával? Hiszi, hogy Isten felsegíti és meggyógyítja? Fiatalember, aki ott ül és figyel engem, hiszi, hogy Isten meggyógyítja? Ha teljes szívéből hiszi, akkor megkapja. Ámen. Ne kételkedjen; higgyen!

Ott ül egy hölgy, aki a férjéért imádkozik, valami baja van az izmaival. Hiszi, hogy Isten meggyógyítja őt? Ha igen, akkor megkaphatja, amit kér, ha hiszi azt teljes szívéből, ne kételkedjen! Álljon fel, hölgyem, hogy az emberek lássák kicsoda ön, aki ott hátul ül! Jól van.

Csak higgyetek teljes szívből! Nézzétek, mit tett azzal az asszonnyal! Nézzétek, mit tett az a férfival! Mik ők? Bárányok, akik beengedték a Galambot. Pontosan ez az. Higgyetek Istenben!

⁸⁵ Jöjjön, hölgyem! Hiszi, hogy az Ő prófétája vagyok, vagyis, akarom mondani, az Ő szolgája? Ez néhány embert megbotránkoztat, ha így mondom, látja. Hiszi ezt? Idegenek vagyunk egymásnak? Rendben. Még sohasem találkoztunk, ez az első találkozásunk az életben. Nos, én nem ismerem önt, ön sem ismer engem, és így most találkozunk először. Fogalmam sincs, mi a baj önnel. Fogalmam sincs, miért áll itt. Lehet, hogy beteg, lehet, hogy valaki más miatt áll itt. Lehet, hogy anyagi gondjai vannak; lehet, hogy családi gondjai. Lehet, hogy... nem tudom, mi az. Tisztában van vele, hogy semmit sem tudok arról. Ha ez így van, amennyire mi tudjuk, emelje fel a kezét, hogy az emberek láthassák. Látjátok?

⁸⁶ Nos, itt vagyunk. Ez csak egy kis pihenés. Beszélgetni fogok az asszonnyal. Itt van az asszony; én egy férfi vagyok. És mi most találkoztunk először az életben, mint Jézus és az asszony a kútnál, a samáriai kútnál. Nos, Ő egyszerűen csak beszélt hozzá egy pillanatra, hogy megragadja a szellemét. Értitek? Mert az egyszerűen úgy jön mindenhol, mint egy szívdobbanás, mindenhol. Így van az emberekkel.

Tehát én nem ismerem önt, de Isten ismeri és ismer engem. Talán Isten kinyilatkoztat nekem valamit, mint ahogy Jézus elmondta az asszonynak, hogy mi a baja. Emlékeztek arra a történetre, olvastátok? János evangéliuma 4. És Ő megmondta, hogy mi a baja és mikor megmondta, az asszony azt mondta: „Uram, látom, hogy próféta vagy. Mi, samáriaiak, tudjuk, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak hívnak. És amikor Ő eljön, elmondja nekünk ezeket a dolgokat.” Tudta, hogy ez a Messiás jele.

És így... Ő így szólt: „Én vagyok az, aki veled beszélek.”

Beszaladt a városba és elmondta az embereknek. „Gyertek, nézzétek meg azt az Embert, Aki megmondta, mit tettem. Hát ez nem maga a Messiás?” És a város népe az asszony bizonyágtétele miatt elhitte, hogy Ő a Messiás.

⁸⁷ Tehát, ez a Szentírás, ugye? Nos, szolgálók, ugye, ez a Szentírás? Rendben. Ti a hallgatóság vagytok és nem kell jönnie egy asszonynak, hogy elmondja nektek. Azért vagytok itt, hogy figyeljetek rá. Nos, hiszitek, hogy a Messiás, Isten Fia, a Szentlélek formájában itt van és rajtunk keresztül munkálkodik, ahogyan azt a Bibliában megígérte? Hinnétek ezt? Akkor, ha valami akadályozna benneteket, csak mondjátok: „Én a Te bárányod vagyok; Te vagy a Galamb. Vezess engem egészségre, Uram!”

Nem mondom, hogy meg fogja tenni. De, látjátok, itt most hit által kell megközelítenem azt; úgy kell megközelítenem, hogy most hit által higgyem. Lehet, hogy nem teszi meg. Mert egy pillanatra beszélgetni akartam, hogy egy kicsit visszatérjek azokból a látomásokból, amelyek a hallgatóságban történtek. Tehát ha az emberek látnák,

hogy ez nem egy imasor volt, vagy bármi, ami semmit sem tesz. Hanem ezt ti teszitek ott kint. Isten mindenhol ott van. Ugye, hiszitek ezt? Ő mindenütt jelen van.

⁸⁸ A hölgy ízületi gyulladásban szenved. Látom, amint megpróbál felkelni az ágyból. Reggel a legrosszabb, amikor megpróbál felkelni. Na most, ez így van. Ha így van, emelje fel a kezét! Nem látszik rajta, ugye? De az van neki. Mi ez? Ez egy látomás. Láttam, hogy próbál csinálni valamit, azt hiszem, leszállni egy ágyról, vagy valami ilyesmi, ami... Tehát, így igaz.

Most pedig legyetek igazán tiszteletteljesek egy pillanatra! Az asszony valamiért szomorú. Tovább akartam menni, de van valami mélyen legbelül, ami miatt szomorú, ami túlmutat azon. Csak emlékezzetek, mert az asszony körül szomorúság és sötétség van. Ó, igen, ez egy szeretett személy; a férje. És ő kórházban van, egy veterán kórházban, egy Walla Walla nevű városban, Walley Walley, vagy valami ilyesmi. Így van. Rákos. Oregonból jött. Az ön neve Levenson asszony. Ez az igazság. Most már hisz benne teljes szívéből? Akkor menjen és legyen az meg önnek a hite szerint az Úr Jézus Nevében! Rendben.

⁸⁹ Hisz teljes szívéből? Csak higgyen! Ne kételkedjen! Mondja azt: „Uram, hiszek mindennel, ami bennem van, én hiszek.” Hányan hisznek most teljes szívükből? Nos, mi teszi ezt? A Galamb. A Galamb. Legyetek tiszteletteljesek! Csak legyetek... Ő a következő beteg?

Teljes szívéből hisz? Hiszi, hogy Isten... Ha egyetlen dolgot sem mondanék önnek, hinné, hogy Isten meggyógyítja? Jöjjön ide! Jézus Krisztus Nevében gyógyuljon meg ez az asszony a Te dicsőségedre! Ámen. Most pedig higgyen teljes szívéből! Legyen hite!

Teljes szívéből hisz? Ha semmit nem mondanék önnek, akkor is hinne teljes szívéből? Jézus Krisztus Nevében gyógyuljon meg ez az ember! Ámen. Gyertek és higgyetek!

⁹⁰ Tisztában van vele, hogy tudom, mi a problémája, de ha nem mondanék semmit, akkor is hinne teljes szívéből? Hadd mutassak valamit önnek! Jöjjön ide! Tegye a kezét az enyémre! Csak tegye a kezét...Női problémája van, női baj. Látja, én ezt nem látomásból vettem, hanem innen.

Hadd mutassak valamit! Most nézze meg a kezemet! Olyan, mint egy átlagos emberi kéz, ugye? Most vegyük ezt a kezét, tegyük rá ide! Még mindig ugyanolyan. Most cseréljük ki a zsebkendőjére, tegye ide! Most már nem olyan. Piros lesz és feldagad, kis fehér valamik jönnek elő rajta. Ha elveszem a kezét és keresztbe teszem az én kezemet, most már nem olyan. Most pedig tegye vissza a kezét oda rá! Megint ott van. Tehát tudja, hogy valami ott történik. Akkor az a titokzatos rész megmondja, mi a baja. Tehát látomás által, ha az Úr most akarná, hívhatnék egy látomást és ön is kérhetné Istentől és az csak menne tovább és tovább.

Figyelje csak meg ezt egy percre! Most már teljes szívéből hiszi, hogy meg fog gyógyulni?

Uram, könyörülj ezen az asszonyon! Felszólítom ezt az ellenséget és Jézus Krisztus Nevében kiűzöm őt. Gyere ki belőle!

Most nézze meg a másik kezét... a másik kezét. Valami történt, ugye? Most nézze, tegye rá ezt a kezemet! Pontosan úgy, ahogy tette. Most tegye rá a kezem! Semmi sem változik. Tehát, adja ide ezt a kezét újra! Valami történt, ugye? Meggyógyult. Ez minden. Így van. Hát nem csodálatos Ő? Higgyen teljes szívéből!

⁹¹ Ha egy szót sem szólok és nem teszem önre a kezemet, hinni fog? Jézus Krisztus Nevében gyógyuljon meg ez az ember!

Jöjjön, uram! Jézus Krisztus Nevében gyógyuljon meg ez az ember!

Jöjjön, testvérnő! Higgyen teljes szívéből! Szomorú? Hisz abban, hogy meg fog gyógyulni? Hisz? Rendben. És hiszi, hogy... Ön spanyol? [A hölgy azt mondja, hogy félig japán és félig spanyol –a szerk.] Ó, japán és mi? Spanyol és japán. Aha. Rendben, akkor... Itt született? Ó, nekem tetszik ott lent, nagyon szép. Szereti az Urat? Gondolja, hogy a cukorbetegség elmúlt és most már hazamehet és jól lesz? Igen. Rendben. Tovább tud menni...Csak legyen hite...

⁹² Ha nem mondanék semmit, akkor is hinné, hogy meggyógyult, ugye? Hinné? De azt szeretné, hogy a hátproblémája elmúljon és hogy meggyógyuljon. Az Úr Jézus Nevében add meg, Uram, hogy meggyógyuljon! Menjen most, és higgye, hogy a veséje rendbe jön...

Rendben. Az azért volt ott olyan erőteljes, mert a háta is zavarta önt, szóval... Így van. Szóval most már teljes szívéből hisz? Ha teljes szívéből hisz, akkor elmehet és meggyógyulhat Jézus Nevében.

⁹³ Rendben. Jöjjön! Tehát, tudja, hogy tudom, hogy mi a problémája. Tehát hiszi, hogy meg tudnám mondani? Több baja is van, de a legfontosabb dolog, amiért imát kér, az az ízületi gyulladása. Most pedig menjen és gyógyuljon meg! Csak mondja azt: „Köszönöm, Úr Jézus.”

Tudja, hogy tudom, mi a problémája. De ha megmondom a legfontosabb dolgot, amiért imádságot kér, az segítene önnek? A szívproblémájáért. Csak menjen, higgyen és gyógyuljon meg! Csak legyen hite; egyáltalán ne kételkedjen!

Értitek, mire gondolok, barátaim? Ez egy látomás, de, ó, ez majdnem megöl. Látjátok? Hiszitek, hogy Ő itt van? Biztos, hogy itt van.

⁹⁴ Most pedig imádkozzunk! Jöjjön, testvérnő! Jézus Nevében gyógyuljon meg! Ámen. Menjen, higgyen Őbenne teljes szívéből!

Nos, uram, önnek hinnie kell. Ezt ön is tudja. Az a rák megölné önt. De hiszi, hogy Isten meggyógyítja magát a rákból, és meg fog gyógyulni? Felszólítom azt a rákot Jézus Krisztus Nevében, hogy jöjjön ki belőle! Menjen és higgyen!

⁹⁵ Ha hinni fog és teljes szívéből hisz, akkor nem fog meghalni szívbetegségben. Meg fog gyógyulni. Hiszi ezt? Jól van. Menjen és higgyen! Mondja azt: „Dicsőség az Úrnak!”

Rendben. Teljes szívéből hisz? Az Úr Jézus Nevében gyógyuljon meg! Ámen. Most higgyen!

A kicsiért? Ha ráteszem a kezem, meggyógyul? Jézus Krisztus Nevében gyógyuljon meg a kisbaba! Ámen. Ne kételkedjen! Minden rendben lesz. Legyen hite!

Irgalom! Testvérem, hinned kell, különben... az egyenesen felemészt. De hiszed, hogy minden rendben lesz? Jézus Krisztus Nevében hagyja el az ördög ezt az embert! Ámen. Legyen hited. Csak higgy!

Ön hisz helyette most, uram? Gyere ide, kisfiam! Uram, gyógyítsd meg ezt a kisfiút! Add meg ezt, ahogy a karjaimba veszem és ráteszem a kezemet emlékezve arra, amit Jézus tett a kisgyermekkel. Gyógyuljon meg ő Jézus Nevében! Ámen. Most pedig menjenek és ne kételkedjenek...

⁹⁶ Rendben. Jöjjön, uram! Atyám, Istenem, imádkozom, hogy gyógyítsd meg ezt az embert! Hagyja el ez az állapot Jézus Nevében! Ámen. Legyen hite! Most már higgyen teljes ...

Jézus Krisztus Nevében gyógyuljon meg a testvérnőnk! Ámen.

Rendben. Jöjjön, uram! Fog hinni? Jézus Krisztus Nevében gyógyuljon meg a testvérem! Ámen. Legyen hite, ne kételkedjen! Higgyen teljes szívéből!

Rendben. Jöjjön, hölgyem!

Miért ilyen csendes? Tudta, hogy Isten épp most áldott meg mindenkit? Ha nem így gondolnám, megállítanám őket. Látja? Ez ugyanúgy megy tovább. Ez csak... A helyzet az, hogy van...

Hányan tudják, hogy kell, hogy ott legyen valami, Branham testvéren kívül, ami ezt megteszi? Emeljétek fel a kezeteket! Tudjátok, hogy én nem tudnám ezt megtenni. Nos, akkor van itt egyfajta kenet, igaz? Hiszitek, hogy ez az, amit a Biblia mond? Hiszitek ezt? Hát akkor nem mondta ugyanaz a Jézus, aki az ígéretet tette, ugyanaz a Galamb, hogy „ha kezüket betegekre teszik, azok meggyógyulnak”?

⁹⁷ A látomás majdnem megöl engem. Látjátok? Hányan értik, hogy a Biblia tanítja ezt? Nos, bárki, aki ismeri a Bibliát, biztosan tudja ezt. Nem tudok megállni mindenkinél. De ha tudjátok, tudnotok kell, hogy Isten ugyanaz, a Szent Szellem, amikor ott, fent szólt hozzám... Ha adnátok egy kis időt, hogy egy kicsit összeszedjem magam. Így szólt: „Arra születél, hogy beteg emberekért imádkozz. A te különleges születésed...”

Az a Fény, amit azon a képen láttok, a bölcsőm fölött lebegett, amikor megszülettem. Egy kis szalmaágyon születtem pelyvapárnával. Anyám tizenöt éves volt, apám tizenhét. Reggel öt óra volt, nem volt ablak a házon, csak egy kis ajtó. Nem tudom, láttatok-e...

Hányan láttatok már olyat, ami olyan kis... olyan ablakféle, de az csak egy kis ajtó, amit ki lehet nyitni.

⁹⁸ És Isten Angyala 1909. április 6-án, reggel öt órakor, hajnali öt órakor egyenesen bejött és megállt a kis ágy fölött, ahol feküdtem. Nem tudták, hogy mi... Az én családom azelőtt katolikus volt. Nem volt katolikus templom arrafelé, ezért átvittek egy kis baptista gyülekezetbe. És ott voltam először gyülekezetben. A baptista gyülekezet neve *Opossum Kingdom Baptist Church* volt. Opossum Királyság Baptista Gyülekezet. Akkor mentem először gyülekezetbe. És azóta... kétéves lehettem, amikor az első látomásom jött, azóta csak jön és jön és jön, és most ötvenegy éves vagyok.

Tehát látjátok, ilyen a látomás. Amikor Ő azt mondta nekem, azt mondta: „Erre a célra születél, hogy imádkozz a beteg emberekért.” Azt mondtam: „Nem fognak hinni nekem.”

Azt mondta: „Ahogy Mózesnek két jel lett adva, úgy neked is két jel adatik. Az egyik az, hogy megfogod az emberek kezét, de ne a saját gondolkodásodat használd!” Értitek? Azt mondta: „És majd tudatom veled, hogy mi a betegségük.”

Nos, én megtettem. Egy darabig figyeltem, hogyan mennek a dolgok, figyeltem az embereket. És aztán mondtam nektek, hogy ez a másik is meg fog történni. Most már, látjátok, megtörtént. Most épp jön a következő dolog. Értitek? Lehet, hogy leginkább a tengerentúlon lesz, mert éreztem, hogy a tengerentúlra húz.

⁹⁹ De most, hogy megtudjátok, hogy ez Isten, ez az Ő... Ez a... Testvér, testvérnő, az a látomás, az az Angyal, Isten a mennyben tudja, hogy ez igaz. Mi hasznom lenne abból, hogy kiálljak ide és ezeket a dolgokat mondjam nektek? Nem kapok érte pénzt. Tudjátok jól. A gyülekezetemtől kapok fizetséget. A szeretet-adományaim tengerentúli missziókba mennek. Kérdezzétek meg a titkárt, én... Így van. Látjátok? Én egyáltalán nem is látom azt; a tengerentúlra megy. Átmegyek oda és hirdetem az Evangéliumot más országokban. A költségeket kifizetik. A testvérek, az elnök és ők megmondhatják, hogy nem kapok pénzt. Nincs pénzem. Hetente száz dollárt kapok a gyülekezetemtől. Nos, ennyit kapok, ha otthon maradok és minden nap horgászni megyek, és szerda este és vasárnap reggel (Látjátok?) pásztorolom azt a kis, régi baptista gyülekezetet. Ez nem a pénz.

Ha ez így menne tovább, ami a pénzt illeti, lehetnék milliomos is, ha akarnék. Egyszer kaptam egy millió ötszázezer dollárt egy felajánlással. Nem összesen, hanem egy embertől. Ez így van. FBI ügynökök hozták el nekem. Kivettem a papírt a borítékból, meg minden. Azt mondtam: „Még ránézni sem vagyok hajlandó.” Azt mondtam: „Nem akarom megtartani. Nem, uram. Nem kell nekem.”

¹⁰⁰ Szóval miért állok itt kint? Miért nem vagyok otthon a családommal meg minden, sokkal jobban járnék, élnék egy olyan életet, ahelyett, hogy otthagynom a családomat és küszködök és fáradok, kiáltok, hívok és rábeszélék. Azért, mert van egy küldetésem. Ezt kell

tennem. Sokszor kételkedők, emberek felemelkednek, és az emberek azt mondják: „Ó, nincs ebben semmi!”

Ez... ez nagyon... nagyon fáj. Értitek? De akkor sem kérek könnyed virágágyást. Számítok erre. Igenis, uram. Harcolnom kell, ha uralkodni akarok. Igen. Meg kell tennem. A mi Urunk is ezt tette. Azért vagyok itt, hogy a legjobb tudásom szerint segítsek nektek. Próbálok segíteni nektek.

És kérem, higgyétek el nekem, ha mondok valamit, és Isten alátámasztja, és azt mondja, hogy az az igazság. A Biblia azt mondja: „Hallgassátok őt, mert Én vele vagyok.” Így van? Most azt mondom nektek, hogy mindegyikőtök meggyógyulhat. Már meg is gyógyultatok, csak fel kell ismernetek. Ez így van.

¹⁰¹ Ki a következő? Ez az asszony itt? Tessék. Mint ez a hölgy itt. Nézze, hölgyem, mi idegenek vagyunk egymásnak. Én nem ismerem önt, de tudja, hogy én tudom, mi a baja. Ha egy szót sem szólnék róla, akkor is hiszi, hogy meggyógyulna? Igen? Így kell hinni benne. Ez a módja. Komplikációi vannak, több dologgal is baj van. Így van. Megmerevedtek az ízületei. Már egy jó ideje így van. Látok egy balesetet, vagy... Ó, egy autóbaleset okozta ezt. Ez „ÍGY SZÓL AZ ÚR”. Ez az igazság? Emelje fel a kezét, ha ez az igazság! Látja? Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Ugye hiszi ezt? Menjen el és Jézus Nevében gyógyuljon meg!

Gyere, testvérem! Menj és gyógyulj meg Jézus Nevében!

Gyere, testvérnő! A rajtam lévő Szellem hadd kenje fel ezt az asszonyt, Uram! Istenem, Jézus Nevében gyógyuljanak meg! Ámen.

Gyere, testvér! Gyógyulj meg Jézus Nevében! Ha elhiszed, akkor elmúlnak a hátproblémák, elmúlik az asztmád. Hiszed ezt? Van egy szokásod, amit el akarsz hagyni, a cigarettázás. Teljes szívedből felhagysz vele? Ha megmondom, hogy ki vagy, akkor elhiszed, hogy az tényleg elmúlt, ugye? Cunningham úr. Menj tovább az utadon és örvendezz! Mondd: „Köszönöm, Uram!”

¹⁰² Hisztek teljes szívetekből? Most pedig tegyétek egymásra a kezeteiket, mindannyian, akik itt vagytok! Ó, Galamb, jöjj, Galamb, szállj le a te bárányaidra, Uram! Ó, bárányok, a Galamb vezessen titeket! Gyógyuljatok meg!

Sátán, le vagy győzve! Az emberek egy idő után fel fogják ismerni, hogy le vagy győzve. Nincs hatalmad felettük. Jézus Krisztus, Isten Fia itt van, és legyőzött téged. Le vagy győzve; kétezer éve legyőzöttél. Gyere ki belőlük Jézus Krisztus Nevében!
